

IJA # 1803

ספר ויקרא מן חמשה חומשי תורה

Sefer Ṷa-Yikra min Ḥamishah Ḥumshe Torah

Livorno, 5614 (1853 or 1854)

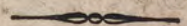

ויקרא

מ

חמישה חומשי תורה

עם הפטרות כל השנה
במנהג כל קהלות הקדש

פה ליוורנו יע"א

שנת את כל החקים לפ"ג

מיד משה ישועה הי"ו

בכ"ר החכם כמהר"ר יעקב טובי"אנא זלה"ה

صفحات لا يمكن فصلها من أجل تصويرها pages cannot be separated for imaging

הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח : וקרבו וכרעו ירחץ במים והקטיר הכהן את הכלל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח ליהוה :) ם ואסמך הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העוים לעלה זכר תמים יקריבנו : ושחט ארו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב : ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח : והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכלל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה : * ם

ואם מן חעוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן בני היונה את קרבנו : והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח : והסיר את מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדישן : ושפע אתו בכנפיו לא יבדיל

יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה : ם ונפש כיתקריב קרבנו מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה : והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליהוה : והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה : ם וכי תקריב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלולת מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן : ם ואם מנחה על המזבח קרבנה סלת בלולה בשמן מצה תהיה : פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא : ם ואם מנחת מרחשת קרבנה סלת בשמן תעשה : והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל הכהן והנישה אל המזבח : והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה

המוזבחה אשה ריח ניחח ליהוה : והנותרת
 מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי
 יהוה : כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא
 תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו
 ממנו אשה ליהוה : קרבן ראשית תקריבו
 אתם ליהוה ואלה המזבח לא יעלו לריח ניחח :
 וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית
 מלח ברירת אלהיך מעל מנחתך על כל
 קרבנה תקריב מלח : ס ואם
 תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי באש
 גרש פרמל תקריב את מנחת בכוריך : ונתת
 עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא :
 והקטיר הכהן את אזכרתה מנרשה ומשמנה
 על כל לבנתה אשה ליהוה : פ

ואם זבחה שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא
 למקריב אם זכור אם נקבה תמים יקריבנו לפני
 יהוה : וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח
 אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם
 על המזבח סביב : והקריב מזבחה שלמים

אשה

אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב
 ואת כל החלב אשר על הקרב : ואת שתי
 הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על
 הפסלים ואת היתרת ער הכבד על הכליות
 יסירנה : והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על
 העלה אשר על העצים אשר על האש אשה
 ריח ניחח ליהוה : פ

ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה
 זכר או נקבה תמים יקריבנו : אם כשב הוא
 מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני יהוה :
 וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו
 לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו
 על המזבח סביב : והקריב מזבחה שלמים
 אשה ליהוה חלבו האלילה תמימה לעמת
 העצרה יסירנה ואת החלב המכסה את
 הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב : ואת
 שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר
 על הפסלים ואת היתרת ער הכבד על
 הכלית יסירנה : והקטירו תבן המזבחה לחם

אשה

פ

אשה ליהוה :
 ואם עו קרבנו והקריבו לפני יהוה : וסמך את
 ידו על ראשו ושחט ארזו לפני אהל מועד
 וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב :
 והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב
 המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על
 הקרב : ואת שתי הכלית ואת החלב אשר
 עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד
 על הכלית יסירנה : והקטירם הכהן המזבח
 לחם אשה לריח ניחח כל החלב ליהוה : חקת
 עולם לדורתכם בכל מושבותיכם כל חלב וכר
 דם לא תאכלו :

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
 ישראל לאמר נפש כיתחטא בשגגה מכל
 מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת
 מהנה : אם הכהן המשיח יחטא לאשמת
 העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן
 בקר תמים ליהוה לחטאת : והביא את הפר
 אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו

על

ה

על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה :
 ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו
 אל אהל מועד : וטבל הכהן את אצבעו בדם
 והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני
 פרכת הקדש : ונתן הכהן מן הדם על קרנות
 מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל
 מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח
 העלה אשר פתח אהל מועד : ואת כל חלב
 פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה
 על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב :
 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן
 אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד
 על הכליות יסירנה : כאשר יורם משור זבח
 השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה :
 ואת עור הפר ואת כל בשרו עור ראשו ועל
 כרעיו וקרבו ופרשו : והוציא את כל הפר
 אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך
 הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך
 הדשן ישרף :

פ

ויקרא ב 2

ואם

ואם כל-עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעע
הקהל ועשו אחת מכל-מצות יהוה אשר
לאיתעשינה ואשמו : ונדעה החטאת
אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן-
בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד :
וסמכו זקני העדה את-ידיהם על-ראש הפר
לפני יהוה ושחט את-הפר לפני יהוה : והביא
הכהן המשיח מדם הפר אל-אהל מועד :
וטבל הכהן אצבעו מן-הדם והזה שבע פעמים
לפני יהוה את פני הפרכת : ומן-הדם יתן על-
קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד
ואת כל-הדם ישפך אל-יסוד מזבח העלה
אשר-פתח אהל מועד : ואת כל-חלבו ירים
ממנו והקטיר המזבחה : ועשה לפר כאשר עשה
לפר החטאת בן יעשה-לו וכפר עליהם הכהן
ונסלח להם : והוציא את-הפר אל-מחוץ למחנה
ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת
הקהל הוא :

אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל-מצות
יהוה

יהוה אלהיו אשר לאיתעשינה בשגגה ואשם :
או-הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא
את-קרבתו שער עזים זכר תמים : וסמך ידו
על-ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר-
ישחט את-העלה לפני יהוה חטאת הוא :
ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על-
קרנת מזבח העלה ואת-דמו ישפך אל-יסוד
מזבח העלה : ואת-כל-חלבו יקטיר המזבחה
כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו
ונסלח לו :

ואם-נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ שש
בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לאיתעשינה
ואשם : או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא
קרבתו שעירת עזים תמימה נקבה על-חטאתו
אשר חטא : וסמך את-ידו על ראש החטאת
ושחט את-החטאת במקום העלה : ולקח הכהן
מדמה באצבעו ונתן על-קרנת מזבח העלה
ואת-כל-דמה ישפך אל-יסוד המזבח : ואת-כל-
חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים
והקטיר

והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה
וכפר עליו הכהן ונסלח לו : פ

ואם יבבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה
יביאנה : וסמך את ידו על ראש החטאת
ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את
העלה : ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו
ונתן על קרנת מזבח הערה ואת כל דמה
ישפך אל יסוד המזבח : ואת כל חלב
כאשר יוסר חלב הכשב מזבח השלמים
והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי יהוה
וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
ונסלח לו : פ

ב ונפש כיתחטא ושמעה קול אלה והויא עד
או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו : או
נפש אשר תגוע בכל דבר טמא או בגבלת היה
טמאה או בגבלת בהמה טמאה או בגבלת
שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם :
או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר
וטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם : או

נפש

נפש כיתשבוע לבטא בשפתים להרע : או
להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה
ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה :
והיה כייאשם לאחת מאלה והתודה אשר
חטא עליה : והביא את אשמו ליהוה על
חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשברה
או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן
מחטאתו : ואם לא תגיע ידו די שיה והביא
את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני
בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחר לעלה :
והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר
לחטאת ראשונה ומלק את דראשו ממוק
ערפו ולא יבריל : והזה מדם החטאת על קיר
המזבח והנישאר בדם ימצה אל יסוד המזבח
חטאת הוא : ואת השני יעשה עלה כמשפט
וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח
לו : פ

ואם לא תשיג ידו לשתי שביעי
תרים אז לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר
חטא עשירת האפר סלת לחטאת לא ישים

עליה

עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא :
 והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא
 קמצו את אזכרתה והקטיר המזבח על אש
 יהוה חטאת הוא : וכפר עליו הכהן על חטאתו
 אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה
 לכהן כמנחה : ם וידבר יהוה
 אל משה לאמר : גפש כיתמעל מעל וחטאה
 בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו
 ליהוה איל תמים מן הצאן בערפק בסף
 שקלים בשקל הקדש לאשם : ואת אשר
 חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף
 עליו ונתן אותו לכהן והכהן יכפר עליו באיל
 האשם ונסלח לו : פ
 ואסנפש כי חטא ועשתה אחת מכל מצות
 יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא
 עונו : והביא איל תמים מן הצאן בערפק
 לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו
 אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו : אשם הוא
 אשם אשם ליהוה : פ

וידבר

וידבר יהוה אל משה לאמר : גפש כי חטא
 ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון
 או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו :
 או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר
 על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא
 בהנה : והיה כייחטא ואשם והשיב את הגולה
 אשר גזל או את העשק אשר עשק או את
 הפקדון אשר הפקד אותו או את האבדה
 אשר מצא :) או מכל אשר ישבע עליו לשקר
 ושלם אותו בראשו וחמשתיו יסף עליו
 לאשר הוא לו יתנו ביום אשמתו : ואת אשמו
 יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערפק
 לאשם אל הכהן : וכפר עליו הכהן לפני
 יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה
 לאשמה בה : פ פ פ
 וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את אהרן -
 ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה
 על מקדרה על המזבח כל הלילה עד הבקר
 ואש המזבח תוקד בו : ולבש הכהן מדו בד

ומכנס

מ ועורא

ומכנסים בד' ילבש על בשרו והרים את
 הדיש אשר תאכל האש את העלה על המזבח
 ושמו אצל המזבח : () ופשט את בגדיו ורכש
 בגדים אחרים והוציא את הדיש אל מחוץ
 למחנה אל מקום טהור : והאש על המזבח
 תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים
 בפקר בפקר וערך עליה העלה והקטיר
 עליה חלבי השלמים : אש תמיד תוקד על
 המזבח לא תכבה : () ס וזאת
 תורת המנחה הקרב אתה בנ-אהרן לפני
 יהוה אל-פני המזבח : והרים ממנו בקמצו
 מסלת המנחה ומשמנה ואת כל-הלבנה
 אשר על-המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח
 אזכרתה ליהוה : והנתרת ממנה יאכלו
 אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר
 אהל מועד יאכלוה : לא תאפה חמץ חלקם
 נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת
 וכאשם : כל-זכר בבני אהרן יאכלנה חק-
 עולם לדורתכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם
 יקדש

יקדש : * () פ
 וידבר יהוה אל-משה לאמר : זה קרבן אהרן
 ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשיח אתו
 עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה
 בפקר ומחציתה בערב : על-מחבת בשמן
 תעשה מרבכת תביאנה תפיני מנחת פתים
 תקריב ריח-ניחח ליהוה : והכהן המשיח
 תחתיו מבניו יעשה אתה חק-עולם ליהוה
 כליל תקשר : וכל-מנחת כהן כליל תהיה לא
 תאכל : פ
 וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-אהרן
 ואל-בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום
 אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני
 יהוה קדש קדשים הוא : הכהן המחטא
 אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר
 אהל מועד : כל אשר יגע בכשרה יקדש
 ואשר יזה מדמה על-הבגד אשר יזה עליה
 תכבס במקום קדש : וכלי-חרש אשר תבישל-
 בו ישבר ואם-בכלי נחשת בשלה ומרק
 ויקרא : 5 וישוף

ושטף במים : כל-זכר בכהנים יאכל אתה
קדש קדשים הוא : וכל-חטאת אשר יבא
מדמה אל-אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל
באש תשרף :

וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא : במקום
אשר ישחטו את-העלה ישחטו את-האשם
ואת-דמו יזרק על-המזבח סביב : ואת כל-חלבו
יקריב ממנו את האליה ואת-החלב המכסה
את-הקרב : ואת שתי הכלית ואת-החלב
אשר עליהן אשר על-הכסלים ואת-היתרת
על-הכבד על-הכלית יסירנה : והקטיר אתם
הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא : כל-
זכר בכהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל
קדש קדשים הוא : פחטאת כאשם תורה
אחת להם הכהן אשר יכפר-בו לו יהיה : והכהן
המקריב את-עלת איש עור העלה אשר
הקריב לכהן לו יהיה : וכל-מנחה אשר תאפה
בתנור וכל-נעשה במרחשת ועל-מחבת
לכהן המקריב אתה לו תהיה : וכל-מנחה
בלולה

בלולה בשמן וחרכה לכל-בני אהרן תהיה איש
כאחיו :

וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה :
אם-על-תודה יקריבנו והקריב ו על-זבח התודה
חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות
משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת
בשמן : על-חלת לחם חמין יקריב קרבנו על-
זבח תורת שלמיו : והקריב ממנו אחד מכל-
קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את-דם
השלמים לו יהיה : ובשר זבח תורת שלמיו
ביום קרבנו יאכל לא-יניח ממנו עד-בקר :
ואם-נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו
את-זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל :
והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש
ישרף : ואם האכל יאכל מבשר-זבח שלמיו
ביום השלישי לא ירצה המקריב אותו לא
יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו
עונה תשא : והבשר אשר יגע בכל-טמא לא
יאכל באש ישרף והבשר כל-טהור יאכל
בשר

בשר : והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה ושמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה : ונפש כיתגע בכל-טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל-שקץ טמא ואכל מבשר-זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה : וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל לאמר כל-חלב שור וכשב ועז לא תאכלו : וחלב גבלה וחלב טרפה יעשה לכל-מלאכה ואכל לא תאכלהו : כי כל-אכל חלב מן-הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה : וכל-דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה : כל נפש אשר-תאכל כל-דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה :

פ

וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל לאמר המקריב את-זבח שלמיו ליהוה יביא את-קרבתו ליהוה מזבח שלמיו : ידיו תביאנה את אשי יהוה את-החלב על-

החזה

החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה : והקטיר הכהן את-החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו : ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם : המקריב את-דם השלמים ואת-החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה : כי את-חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני-ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק-עולם מאת בני ישראל : זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן ליהוה : אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם : זאת התורה לעדה למנהגה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים : אשר צוה יהוה את-משה בהר סיני ביום צורתו את-בני ישראל להקריב את-קרבתיהם ליהוה במדבר סיני :

פ

וידבר יהוה אל-משה לאמר : קח את-אהרן הבן ואת-בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת

ואת

ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל
המצות : ואת כל העדה הקהל אלפתח אהל
מועד : ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו
ותקהל העדה אלפתח אהל מועד : ויאמר
משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה
לעשות : ויקרב משה את אהרן ואת בניו
וירחץ אתם במים : ויתן עליו את הכהנת ויחגר
ארתו באבנט וילבש ארתו את המעיל ויתן
עליו את האפד ויחגר ארתו בחשב האפד
ויאפד לו בו : וישם עליו את החשן ויתן אל-
החשן את האורים ואת התמים : וישם את
המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל-
מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה
יהוה את משה : ויקח משה את שמן המשחה
וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש
אתם : ויו ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח
את המזבח ואת כל כליו ואת הכיור ואת-
כנו לקדשם : ויצק משמן המשחה על ראש
אהרן וימשח אתו לקדשו : ויקרב משה את-

החשן במסמך

בני אהרן וילבישם כהנת ויחגר אתם אבנט
ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את-
משה : ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן
ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת : וישחט
ויקח משה את הדרם ויתן על קרנות המזבח
סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדרם
יצק אל יסוד המזבח ויקדשוהו לכפר עליו :
ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת
יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלב הרוח
ויקטר משה המזבחה : ואת הפר ואת ערו
ואת בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ
למחנה כאשר צוה יהוה את משה : ויקרב את
איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על-
ראש האיל : וישחט ויזרק משה את הדרם על-
המזבח סביב : ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר
משה את הראש ואת הנתחים ואת הפר :
ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר
משה את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח
ניחח אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את-

ויקרא משה : * ויקרב את האיל השני איל המלאים
ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל :
וישחטו ויקח משה מדמו ויתן על התנוק און
אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן
רגלו הימנית : ויקרב את בני אהרן ויתן משה
מיהדום על התנוק אונם הימנית ועל בהן ידם
הימנית ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה את
הדם על המזבח סביב : ויקח את החלב ואת
האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת
יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבון
ואת שוק הימין : ומסל המצות אשר לפני יהוה
לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת
ורקיק אחד וישם על החלבים ועל שוק הימין :
ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וינף
אתם תנופה לפני יהוה : ויקח משה מעל
כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים
הם לריח ניחוח אשה הוא ליהוה : ויקח משה
את ההוח ויניפרו תנופה לפני יהוה מאיל
המלאים לריח ניחוח למה כי אשר צוה יהוה

את

את משה : * ויקח משה משמן המשה ומן הדם אשר
אשר על המזבח ויו על אהרן על בגדיו ועל בניו
בניו ועל בגדי בניו אתו ויקדש את אהרן את
בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו ויאמר
משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר
פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם
אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן
ובניו יאכלו : והנותר בבשר ובלחם באש
תשרפו : ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת
ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים
ימלא את ידכם : (כאשר עשה ביום הזה צוה
יהוה לעשת לכפר עליכם : ופתח אהל מועד
תשבנו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם
את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי :
ועש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה
יהוה ביד משה : * ס ס ס ויהי ביום פ
השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולקני
ישראל : ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר
לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני

יהוה

ויקרא ד 4

יהוה : ואל-בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר
עזים לחטאת ועגל וכבש בני-שנה תמימים
לעלה : ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה
ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה
אליכם :) ויקחו את אשר צוה משה אל-פני
אהל מועד ויקרבו ברה-העדה ויעמדו לפני
יהוה : ויאמר משה זה הדבר אשר-צוה יהוה
תעשו וירא אליכם כבוד יהוה : ויאמר משה
אל-אהרן קרב אל-המזבח ועשה את-חטאתך
ואת-עולתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה
את-קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה
יהוה : ויקרב אהרן אל-המזבח ושחט את-
עגל החטאת אשר-לו : ויקריבו בני אהרן את
הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על-קרנות
המזבח ואת-הדם יצק אל-יסוד המזבח : ואת-
החלב ואת-הכבד ואת-היתרת ואת-החלב מן-
החטאת הקטור המזבחה כאשר צוה יהוה
את-משה :) ואת-הבשר ואת-העור שרף
באש מחוץ למחנה : ושחט את-העלה

וימציאו

וימציאו בני אהרן אליו את-הדם ויזרקו
על-המזבח סביב : ואת-העלה המציאו אליו
לנתחיה ואת-הראש ויקטר על-המזבח : וירחץ
את-הקרב ואת-הכרעים ויקטר על-העלה
המזבחה : ויקרב את קרבן העם ויקח את-
שעיר החטאת אשר לעם וישחטו ויחטאוו
כראשון : ויקרב את-העלה ויעשה כמשפט :
ויקרב את-המנחה ומלא כפו ממנה ויקטר
על-המזבח מלבד עלת הבקר : ושחט את-
השור ואת-האיל זבח השלמים אשר לעם
וימציאו בני אהרן את-הדם אליו ויזרקו
על-המזבח סביב : ואת-החלבים מן-השור
ומן-האיל האלה והמנסה והכלית ויתרת
הכבד : וישמו את-החלבים על-החזות ויקטר
החלבים המזבחה : ואת החזות ואת שוק
הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר
צוה משה : וישא אהרן את-ידיו אל-העם ויברכם
וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים :
ויבא משה ויאהרן אל-אהל מועד ויציאו

ויברכו

וּבְרַכּוּ אֶת־הָעַם וּרְא כְבוֹד־יְהוָה אֶל־כָּל־הָעַם :
וּתְצֵא אִישׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וּתֹאכַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֶת־
הָעֵלֶה וְאֶת־הַחֲלָבִים וּרְא כָל־הָעַם וּיְרֹנוּ וּיְפִלוּ
עַל־פְּנֵיהֶם : * וַיִּקְחוּ בְנֵי־אַהֲרֹן נֹדֵב וְאֲבִי־הוּיָא
אִישׁ מִחֵתוֹ וַיִּתְּנוּ כֶהֱן אִישׁ וַיִּשְׂמוּ עָלֶיהָ
קָטֶרֶת וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה אִישׁ זֹה אִשׁ לֹא
צִוָּה אֹתָם : וּתְצֵא אִישׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וּתֹאכַל
אוֹתָם וַיִּמְתּוּ לִפְנֵי יְהוָה : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
אַהֲרֹן הוּיָא אִשְׁר־דְּבַר יְהוָה | לֵאמֹר בְּקִרְבֵי
אֶקְדֹּשׁ וְעַל־פְּנֵי כָל־הָעַם אֶפְבֵּד וַיֵּדֶם אַהֲרֹן :
וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־מִישָׁאֵל וְאֶל־אַלְצַפָּן בְּנֵי עֲזִיָּאֵל
דִּד אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים קָרְבוּ שְׂאוּ אֶת־אֲחֵיכֶם
מֵאֵת פְּנֵי־הַקֹּדֶשׁ אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה : וַיִּקְרְבוּ
וַיִּשָּׂאֵם בְּכַתְנֹתָם אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר מֹשֶׁה : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְלֹאֲלִעֲזֹר
וְלֹאֲיִתְמָר | בְּנָיו רֹאשֵׁיכֶם אֲדִיתְפָּרְעוּ | וּבְגֵדֵיכֶם
לֹא־תִפְרְצוּ וְלֹא תִמְתּוּ וְעַל כָּל־הָעֵדָה יִקְצַף
וְאֲחֵיכֶם כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל יִכּוּ אֶת־הַשְּׂרֵפָה
אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוָה : וּמִפְתַּח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תִצְאוּ

קורם הענינים הרבים מהלשון

פֶּן־תִּמְתּוּ כִּי־שָׂמַן מִשַּׁחַת יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיַּעֲשׂוּ
כְּדִבַּר מֹשֶׁה : *
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר : יֵן וּשְׂכָר אֶל־שְׂלִישֵׁי
תִּשְׁתּ | אֹתָהּ | וּבְנִיָּה אֹתָהּ בְּבֹאֲכֶם אֶל־אֹהֶל־שֵׁשׁ
מוֹעֵד וְלֹא תִמְתּוּ חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם :
וְלֹהֲבִדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל וּבֵין הַטְּמֵא
וּבֵין הַטְּהוֹר : וְלִהְיוֹת אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
כָּל־הַחֲקִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיהֶם בְּיַד־
מֹשֶׁה : *

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־אֲלִעֲזֹר וְאֶל־אִיתְמָר וְכָל־
בְּנָיו הַנוֹתְרִים קָחוּ אֶת־הַמִּנְחָה הַנוֹתְרָתָא
מֵאִשֵּׁי יְהוָה וְאֶכְלוּהָ מִצֹּרֶת אֲצֵל הַמִּזְבֵּחַ כִּי
קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא : וְאֶכְלַתֶּם אֹתָהּ בְּמָקוֹם
קֹדֶשׁ כִּי חֲקֶה וְחֲקֵי־בְנֵיהָ הוּיָא מֵאִשֵּׁי יְהוָה
כִּי־כֵן צִוִּיתִי : וְאֵת חוּהַ הַתְּנוּפָה וְאֵת שֹׁק
הַתְּרוּמָה תֹאכְלוּ בְּמָקוֹם טְהוֹר אֹתָהּ וּבְנֵיהָ
וּבְנֵיתֶיהָ אֹתָהּ כִּי־חֲקֶה וְחֲקֵי־בְנֵיהָ נִתְּנוּ מִזִּבְחִי
שְׁלָמֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל : שֹׁק הַתְּרוּמָה וְחוּהַ
הַתְּנוּפָה עַל אִשֵּׁי הַחֲלָבִים יִבְיֵאוּ לְהִנִּיף תְּנוּפָה

לפני יהוה והיה לך ולבניך אתך לחק-עולם
כאשר צוה יהוה: * ואת שער החטאת דרש
דרש משה והנה שרף ויקצף על-ארעור
ועל-איתמר בני אהרן הנותרם לאמר: מדוע
לא אכלתם את-החטאת במקום הקדש כי
קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת
את-עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה: הן
לא-הובא את-דמה אל-הקדש פנימה אכול
תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי: וידבר
אהרן אל-משה הן היום הקריבו את-חטאתם
ואת-עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה
ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יהוה:

וישמע משה וייטב בעיניו: פ

וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר אלהם:
דברו אל-בני ישראל לאמר זאת החיה אשר
תאכלו מכל-הבהמה אשר על-הארץ: כל
מפרסת פרסה ושסערת שסע פרסת מעלת
גרה בבהמה אתה תאכלו: אך את-זוה לא
תאכלו ממעלי הגרה וממפרסי הפרסה את-

הגמל

הגמל כי-מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפרים
טמא הוא לכם: ואת-השפן כי-מעלה גרה הוא
ופרסה לא יפרים טמא הוא לכם: ואת-הארנבת
כי-מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמאה
הוא לכם: ואת-החזיר כי-מפרים פרסה הוא
ושסע שסע פרסה והוא גרה לא-יגור טמא
הוא לכם: מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא
תגעו טמאים הם לכם: את-זוה תאכלו מכל
אשר במים כל אשר-לו סנפיר וקשקשת במים
בימים ובנחלים אתם תאכלו: וכל אשר אין-לו
סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ
המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם
לכם: ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו
ואת-נבלתם תשקצו: כל אשר אין-לו סנפיר
וקשקשת במים שקץ הוא לכם: ואת-אלה
תשקצו מן-העוף לא יאכלו שקץ הם את-הנשר
ואת-הפרס ואת העוניה: ואת-הדאה ואת-האיה
למינה: את כל-ערב למינו: ואת בת היענה ואת-
התחמס ואת-השחף ואת-הנגז למינהו: ואת-

הכוס

הפוס ואת השלך ואת הנישוף : ואת התנשמת
 ואת הקאת ואת החרס : ואת החסידה האנפה
 למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף : כל שרץ
 העוף ההלך על ארבע שקץ הוא לכם : אך את
 זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע
 אשר לא כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן על
 הארץ : את אלה מהם תאכלו את הארבה למינו
 ואת הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו
 ואת החגב למינהו : וכל שרץ העוף אשר
 לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם : ולא אלה
 תטמאו בלהנגע בנבלתם יטמא עד הערב
 וכי הנשא מנבלתם יכבם בגדיו וטמא עד
 הערב : לכל הבהמה אשר הוא מפרסת
 פרסה ושסע איננה שמעת וגרה איננה
 מעלה טמאים הם לכם בלהנגע בהם
 יטמא : וכל הולך על כפיו בכל החיה
 ההלכת על ארבע טמאים הם לכם בלהנגע
 בנבלתם יטמא עד הערב : והנשא את נבלתם
 יכבם בגדיו וטמא עד הערב טמאים המה
 לכם

לכם : וזה לכם הטמא בשרץ
 השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב
 למינהו : והאנקה והכח והלטיאה והחמט
 והתנשמת : אלה חטמאים לכם בכל השרץ
 בלהנגע בהם במתם יטמא עד הערב : וכל
 אשר יפל עליו מהם במתם יטמא מכל כלי
 עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר עשה
 מלאכה בהם במים יובא וטמא עד הערב
 וטהר : וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו
 כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשפרו : מכל
 האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא
 וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא :
 וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור
 וכירים יתן טמאים הם וטמאים יהיו לכם :
 אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור ונגע
 בנבלתם יטמא : וכי יפל מנבלתם על כל
 זרע זרע אשר יזרע טהור הוא : וכי יתן
 מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא
 לכם : וכי ימות מן הבהמה
 אשר

אשר-היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה וטמא
ע-הערב : והאכל מנבלתה יכבס בגדיו
וטמא ע-הערב והנשא את-נבלתה יכבס
בגדיו וטמא ע-הערב : וכל-השרץ השרץ
על-הארץ שקץ לא לא יאכל : כל הולך
על-נחון וכל הולך על-ארבע עד כל-מרב
רגלים לכל-השרץ השרץ על-הארץ
לא תאכלום כי-שקץ הם : אל-תשקצו את
נפשותיכם בכל-השרץ השרץ ולא תטמאו
בהם ונטמתם בהם : כי אני יהוה אלהיכם
והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני
ולא תטמאו את-נפשותיכם בכל-השרץ
הרמש על-הארץ : כי אני יהוה המעלה
אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
והייתם קדשים כי קדוש אני : זאת תורת
הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת בהם
ולכל-נפש השרצת על-הארץ : להבדיל בין
הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין
החיה אשר לא תאכל : פ פ פ

וידבר

וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני
ישראל לאמר אשרה פי תוריע וילדה זכר
וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא :
וביום השמיני ימול בשר ערלתו : ושלישים
יום ושלישת ימים תשב בבמי טהרה בכל-
קדש לא-תנגע ואל-המקדש לא תבא ע-
מלאת ימי טהרה : ואם-נקבה תלד וטמאה
שבעים בנדרתה וששים יום וששת ימים
תשב על-דמי טהרה : ובמלאת ימי טהרה
לבן או לבת תביא כבש בן-שנתו לעלה ובן
יונה או-תר לחטאת אל-פתח אהל-מועד
אל-הכהן : והקריבו לפני יהוה וכפר עליה
וטהרה ממקור דמיה זאת תורת הילדה
זכר או לנקבה : ואם-לא תמצא ידה די
שה ולקחה שתי-תרלים או שני בני יונה אחד
לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן
וטהרה : *)

וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר :
אדם כי-יחיה בעור-בשרו שארת או-ספחת או
בהרת

בהרת והיה בעור-בשרו לנגע צרעת והובא
 אל-אהרן הכהן או אל-אחד מבני הכהנים :
 וראה הכהן את-הנגע בעור-הבשר ושער
 בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו
 נגע צרעת הוא וראה הכהן וטמא אתו : ואם
 בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין-
 מראה מן-העור ושערה לא-הפך לבן והסגיר
 הכהן את-הנגע שבעת ימים : וראה הכהן
 ביום השביעי והנה הנגע עמד בעינו לא-
 פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים
 שנית : () וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית
 והנה כהה הנגע ולא-פשה הנגע בעור וטהרו
 הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר : ואם-
 פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו
 אל-הכהן לטהרתו ונראה שנית אל-הכהן :
 וראה הכהן והנה פשתה המספחת בעור וטמא
 הכהן צרעת הוא : פ
 נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל-הכהן :
 וראה הכהן והנה שאת-לבנה בעור והיא

הפכה

הפכה שער לבן ומחירת בשר חי בשאת :
 צרעת נושנת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן
 לא יסגרו כי טמא הוא : ואם-פרוח תפרח
 הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל-עור
 הנגע מראשו ועד-רגליו לכל-מראה עיני
 הכהן : וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את
 כל-בשרו וטהר את-הנגע כלו הפך לבן וטהר
 הוא : וביום הראות בו בשר חי יטמא : וראה
 הכהן את-הבשר החי וטמאו הבשר החי
 טמא הוא צרעת הוא : או כי ישוב הבשר
 החי ונהפך ללבן ובא אל-הכהן : וראהו הכהן
 והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את-הנגע
 וטהר הוא : פ

ובשר פיהו כו-בערו שחין ונרפא : והיה שליש
 במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה
 אדמדמת ונראה אל-הכהן : וראה הכהן
 והנה מראה שפל מן-העור ושערה הפך
 לבן וטמאו הכהן נגע-צרעת הוא בשחין
 פרחת : ואם יראנה הכהן והנה אין-בה שער
 לבן

לְבָן וְשֹׁפֵלָה אֵינְנָה מִן־הָעוֹר וְהִיא כַהֵר
וְהַסְגִירוֹ הַכְהֵן שִׁבְעַת יָמִים : וְאִם־פִּשְׁתָּה תִפְשֶׁה
בְּעוֹר וְטִמְאָה הַכְהֵן אֹתוֹ נִגַע הוּא : וְאִם־תַּחֲתִיתָה
תַעֲמֹד הַבְּהֵרֶת לֹא פָשְׂתָה צְרִבְתָּ הַשְּׁחִין
הוּא וְטָהֵרוֹ הַכְהֵן : * ס אוֹ בִשׁוֹ
כִּי־יִהְיֶה בְּעוֹר מְכוּת־אִישׁ וְהִתְהַמְּחִית
הַמְּכוּה בְּהֵרֶת לְבָנָה אֲדַמְדָּמָה אוֹ לְבָנָה :
וְרָאָה אֹתָהּ הַכְהֵן וְהֵנָּה נִרְפָּא שֶׁעַר לְבָן
בַּבְּהֵרֶת וּמְרָאָה עִמָּךְ מִן־הָעוֹר צִרְעַת הוּא
בַּמְּכוּה פָּרַחָה וְטִמְאָה אֹתוֹ הַכְהֵן נִגַע צִרְעַת
הוּא : וְאִם יִרְאֶנָּה הַכְהֵן וְהֵנָּה אֵיךְ־בַּבְּהֵרֶת
שֶׁעַר לְבָן וְשֹׁפֵלָה אֵינְנָה מִן־הָעוֹר וְהוּא כַהֵר
וְהַסְגִירוֹ הַכְהֵן שִׁבְעַת יָמִים : וְרָאָה הַכְהֵן
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אִם־פִּשְׁתָּה תִפְשֶׁה בְּעוֹר וְטִמְאָה
הַכְהֵן אֹתוֹ נִגַע צִרְעַת הוּא : וְאִם־תַּחֲתִיתָה
תַעֲמֹד הַבְּהֵרֶת לֹא־פִשְׂתָה בְּעוֹר וְהוּא כַהֵר
שֶׁאֵת הַמְּכוּה הוּא וְטָהֵרוֹ הַכְהֵן כִּי־צְרִבְתָּ הַמְּכוּה
הוּא : * פ

וְאִם יִרְאֶנָּה הַכְהֵן וְהֵנָּה אֵיךְ־בַּבְּהֵרֶת

וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בוֹ נִגַע בְּרָאשׁ אוֹ בְּזָקֵן :

וְרָאָה

וְרָאָה הַכְהֵן אֶת־הַנִּגַע וְהֵנָּה מְרָאָהוּ עִמָּךְ מִן־
הָעוֹר וְבוֹ שֶׁעַר צָהָב דָּק וְטִמְאָה אֹתוֹ הַכְהֵן
נִתַּק הוּא צִרְעַת הַרָאשׁ אוֹ הַזָּקֵן הוּא : וְכִי־רָאָה
הַכְהֵן אֶת־נִגַע הַנִּתַּק וְהֵנָּה אֵיךְ־מְרָאָהוּ עִמָּךְ
מִן־הָעוֹר וְשֶׁעַר שָׁחַר אֵין בוֹ וְהַסְגִירוֹ הַכְהֵן
אֶת־נִגַע הַנִּתַּק שִׁבְעַת יָמִים : וְרָאָה הַכְהֵן אֶת־
הַנִּגַע בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהֵנָּה לֹא־פִשְׁתָּה הַנִּתַּק וְלֹא־
יִהְיֶה בוֹ שֶׁעַר צָהָב וּמְרָאָה הַנִּתַּק אֵין עִמָּךְ מִן־
הָעוֹר : וְהַתְנַלַּח וְאֶת־הַנִּתַּק לֹא יִגְלַח וְהַסְגִירוֹ
הַכְהֵן אֶת־הַנִּתַּק שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִית : וְרָאָה
הַכְהֵן אֶת־הַנִּתַּק בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהֵנָּה לֹא־פִשְׁתָּה
הַנִּתַּק בְּעוֹר וּמְרָאָהוּ אֵינְנוּ עִמָּךְ מִן־הָעוֹר וְטָהֵר
אֹתוֹ הַכְהֵן וְכִבֵּס בְּגָדָיו וְטָהֵר : וְאִם־פִּשְׁתָּה יִפְשֶׁה
הַנִּתַּק בְּעוֹר אַחֲרֵי טָהֵרְתּוֹ : וְרָאָה הַכְהֵן וְהֵנָּה
פִּשְׁתָּה הַנִּתַּק בְּעוֹר לֹא־יִבְקַר הַכְהֵן לְשֶׁעַר
הַצָּהָב טִמְאָה הוּא : וְאִם־יִבְעִינִי עִמָּךְ הַנִּתַּק וְשֶׁעַר
שָׁחַר צָמַח־בוֹ נִרְפָּא הַנִּתַּק טָהוֹר הוּא וְטָהֵרוֹ
הַכְהֵן : * ס וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה
בְּעוֹר־בְּשָׂרָם בְּהֵרֶת בְּהֵרֶת לְבָנָה : וְרָאָה הַכְהֵן
וְהֵנָּה

וְהַתְנַלַּח

וְהֵנָּה

והנה בעור בשרם כהות לבנת בהק הוא
 פרה בעור טהור הוא : * ס ואיש
 כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא : ואם
 מפאת פניו ימרט ראשו גפה הוא טהור הוא :
 וכי יהיה בקרחת או בגפחת נגע לבן אדמדם
 צרעת פרחת הוא בקרחתו או בגפחתו : וראה
 אלו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדם
 בקרחתו או בגפחתו כמראה צרעת עור בשר :
 איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן
 בראשו נגעו : והצרוע אשר בו הנגע בגדיו
 יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם
 יעטה וטמא ו טמא יקרא : כל ימי אשר הנגע
 בו יטמא טמא הוא בדרך ישב מחוץ למחנה
 מושבו : ס והבגד כי יהיה בו נגע
 צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים : או בשתי
 או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל
 מלאכת עור : והיה הנגע ירקק או אדמדם
 בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי
 עור נגע צרעת הוא והראה את הכהן : וראה הכהן

והנה בעור בשרם כהות לבנת בהק הוא פרה בעור טהור הוא : * ס ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא : ואם מפאת פניו ימרט ראשו גפה הוא טהור הוא : וכי יהיה בקרחת או בגפחת נגע לבן אדמדם צרעת פרחת הוא בקרחתו או בגפחתו : וראה אלו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדם בקרחתו או בגפחתו כמראה צרעת עור בשר : איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו : והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא ו טמא יקרא : כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדרך ישב מחוץ למחנה מושבו : ס והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים : או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור : והיה הנגע ירקק או אדמדם בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור נגע צרעת הוא והראה את הכהן : וראה הכהן

את

את הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים : וראה
 את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד
 או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה
 העור למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא הוא :
 ושרף את הבגד או את השתי או את הערב
 בצמר או בפשתים או את כל כלי העור
 אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא
 באש תשרף : ואם יראה הכהן והנה לא
 פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל
 כלי עור : וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע
 והסגירו שבעת ימים שנית : * וראה הכהן
 אחרי הכהן הפכם את הנגע והנה לא הפך הנגע
 את עינו והנגע לא פשה טמא הוא באש
 תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגפחתו :
 ואם ראה הכהן והנה פחה הנגע אחרי הפכם
 אתו וקרע אתו מן הבגד או מן העור או מן
 השתי או מן הערב : (ואם תראה עור בבגד
 או בשתי או בערב או בכל כלי עור פרחת
 הוא באש תשרפנו את אשר בו הנגע : והבגד
 ויקרא ו 6

שביעי רביעי כשתו מחבורות מפסיו

או

אוֹהֶשְׁתִּי אוֹהֶעֶרְב אוֹכֹל־כְּלֵי הָעוֹר אֲשֶׁר
תִּכְבֹּס וְסָר מֵהֶם הַנֶּנֶע וּכְבֹס שְׁנֵית וְטָהַר : זֹאת
תֹּרֶת נִגְע־צִרְעַת בְּגָד הַצִּמְרֹן אִם הַפִּשְׁתִּים אוֹ
הַשְּׂתִי אוֹ הָעֶרְב אִם כָּל־כְּלֵי־עוֹר לְטָהָרוֹ אִם
לְטִמְאוֹ : * פ פ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : זֹאת תִּהְיֶה
תֹּרֶת הַמַּצְרַע בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ וְהוֹבֵא אֶל־
הַכֹּהֵן : וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וּרְאֵה
הַכֹּהֵן וְהָנֵה נִרְפָּא נִגְע־הַצִּרְעַת מִן־הַצִּרוּעַ :
וְצוּהַ הַכֹּהֵן וּלְקַח לְמִטְהָר שְׁתֵּי־צִפְרִים חַיִּוֹת
טָהוֹרוֹת וְעֵץ אֲרֵז וּשְׁנֵי תוֹלַעַת וְאֵזֶב : וְצוּהַ
הַכֹּהֵן וְשַׁחַט אֶת־הַצִּפּוֹר הָאֶחָד אֶל־כְּלֵי־
חַרֵּשׁ עַל־מִים חַיִּים : (אֶת־הַצִּפּוֹר הַחַיִּיהַ יִקַּח
אֹתָהּ וְאֶת־עֵץ אֲרֵז וְאֶת־שְׁנֵי הַתּוֹלַעַת וְאֶת־
הָאֵזֶב וְטָבַל אוֹתָם וְאֶת־ הַצִּפּוֹר הַחַיִּיהַ בְּדָם
הַצִּפּוֹר הַשְּׁחֻטָּה עַל הַמִּים הַחַיִּים : וְהָזֶה עַל
הַמִּטְהָר מִן־הַצִּרְעַת שֶׁבַע פְּעָמִים וְטָהָרוֹ
וְשִׁלַּח אֶת־הַצִּפּוֹר הַחַיִּיהַ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה : וּכְבֹס
הַמִּטְהָר אֶת־בְּגָדָיו וְגִלַּח אֶת־כָּל־שְׁעָרוֹ וְרִחַץ

בְּמִים

בְּמִים וְטָהַר וְאַחַר יָבֹוא אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֵּשֶׁב
מַחוּץ לַאֲהָלוֹ שֶׁבַע יָמִים : וְהִיָּד בְּיוֹם
הַשְּׁבִיעִי יִגְלַח אֶת־כָּל־שְׁעָרוֹ אֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־
זָקְנוֹ וְאֶת גְּבִת עֵינָיו וְאֶת־כָּל־שְׁעָרוֹ יִגְלַח וּכְבֹס
אֶת־בְּגָדָיו וְרִחַץ אֶת־בִּישְׁרוֹ בְּמִים וְטָהַר : (וּבְיוֹם
הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנֵי־כִבְשִׁים תְּמִימִים וּכְבִשָּׁה
אֶחָד בֵּת־שְׁנֵיתָהּ תְּמִימָה וּשְׁלִשָּׁה עֶשְׂרִים
סֵלֶת מִנְחָה בַלִּיל בְּשֶׁמֶן וְלֶג אֶחָד שֶׁמֶן :
וְהַעֲמִיד הַכֹּהֵן הַמִּטְהָר אֶת הָאִישׁ הַמִּטְהָר
וְאֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וּלְקַח
הַכֹּהֵן אֶת־הַכִּבֵּשׁ הָאֶחָד וְהִקְרִיב אֹתוֹ לְאִשִּׁם
וְאֶת־לֶג הַשֶּׁמֶן וְהִנִּיף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה : ()
וְשַׁחַט אֶת־הַכִּבֵּשׁ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־שְׁנֵי
הַחֲטָאִת וְאֶת־הָעֵלָה בְּמָקוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי
כַחֲטָאִת הָאִשִּׁם הוּא לַכֹּהֵן קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים
הוּא : וּלְקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הָאִשִּׁם וְנָתַן הַכֹּהֵן
עַל־תְּנוּפָה אֵזֶן הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל־בִּהֶן יָדוֹ
הַיְמָנִית וְעַל־בִּהֶן רִגְלוֹ הַיְמָנִית : וּלְקַח הַכֹּהֵן
מִלֶּג הַשֶּׁמֶן וַיִּצַק עַד־רַבָּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמֹאלִית :

וּטָבַל

וטבר הכהן את-אצבעו הימנית מן-השמן אשר על-כפו השמאלית והזהר מן-השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה : ומיתר השמן אשר על-כפו יתן הכהן על-תנוק אוזן המטהר הימנית ועל-בהן ידו הימנית ועל-בהן רגלו הימנית על דם האשם : והנותר בשמן אשר על-כף הכהן יתן על-ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה : ועשה הכהן את-החטאת וכפר על-המטהר מטמאתו ואחר ישחט את-העלה : והעלה הכהן את-העלה ואת-המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר : * ס ואסדל הוא ואין ידו משנת ולקה כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד כלול בשמן למנחה ולג שמן : ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחר עלה : והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל-הכהן אל-פתח אהל מועד לפני יהוה : ולקה הכהן את-כבש האשם ואת-לג השמן והניף אתם

הכהן

ויקרא יד טו טז יז יח יט כ

הכהן תנופה לפני יהוה : ושחט את-כבש האשם ולקה הכהן מדם האשם ונתן על-תנוק אוזן-המטהר הימנית ועל-בהן ידו הימנית ועל-בהן רגלו הימנית : ומן-השמן יצק הכהן על-כף הכהן השמאלית : והזהר הכהן באצבעו הימנית מן-השמן אשר על-כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה : ונתן הכהן מן-השמן אשר על-כפו על-תנוק אוזן המטהר הימנית ועל-בהן ידו הימנית ועל-בהן רגלו הימנית על-מקום דם האשם : והנותר מן-השמן אשר על-כף הכהן יתן על-ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה : ועשה את-האחד מן-התרים או מן-בני יונה מאשר תשיג ידו : את אשר-תשיג ידו את-האחד חטאת ואת-האחר עלה על-המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה : ואת תורת אשר-בו נגע צרעת אשר לא-תשיג ידו בטהרתו : * פ

וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר : כי

תכאו

רכניו עשוי בשמן מחוברת

תבאו אל־ארץ פְּנֵעַן אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם לְאֶחֻזָּה
 וּנְתַתִּי נֹגַע צֹרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֲחֹתְכֶם : וּבֹא
 אֲשֶׁר־לוֹ הַבַּיִת וְהִגִּיד לַכֹּהֵן לֵאמֹר כִּנְגַע נִרְאָה
 לִי בַבַּיִת : וְצוּהַ הַכֹּהֵן וּפָנּוּ אֶת־הַבַּיִת בְּטָרָם
 יִבֹּא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת־הַנֹּגַע וְלֹא יִטְמָא כָּל־
 אֲשֶׁר בַּבַּיִת וְאַחַר כֵּן יִבֹּא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת־
 הַבַּיִת : וְרָאָה אֶת־הַנֹּגַע וְהִנֵּה הַנֹּגַע בְּקִירַת
 הַבַּיִת שֶׁקְעוּרוֹת יִרְקַקְתָּ אוֹ אֲדָמָתָה וּמְרֵאִיָּהוּן
 שֶׁפֶל מִדֶּהֱקִיר : וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן מִן־הַבַּיִת אֶל־פֶּתַח
 הַבַּיִת וְהִסְגִּיר אֶת־הַבַּיִת שִׁבְעַת יָמִים : וּשְׁבַע
 הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְרָאָה וְהִנֵּה פֶשֶׁה הַנֹּגַע
 בְּקִירַת הַבַּיִת : וְצוּהַ הַכֹּהֵן וַחֲלָצוּ אֶת־הָאֲבָנִים
 אֲשֶׁר בָּהֶן הַנֹּגַע וְהִשְׁלִיכוּ אֹתָהֶן אֶל־מַחוּץ
 לַעִיר אֶל־מְקוֹם טָמֵא : וְאֶת־הַבַּיִת יִקְצַע מִבַּיִת
 סָבִיב וְשִׁפְכוּ אֶת־הָעֶפֶר אֲשֶׁר הִקְצוּ אֶל־מַחוּץ
 לַעִיר אֶל־מְקוֹם טָמֵא : וְלָקְחוּ אֲבָנִים אַחֲרוֹת
 וְהִבִּיאוּ אֶל־תַּחַת הָאֲבָנִים וְעֶפֶר אַחַר יִקַּח
 וְטָח אֶת־הַבַּיִת : וְאִם־יִשׁוּב הַנֹּגַע וּפְרַח בַּבַּיִת
 אַחַר חֲלָץ אֶת־הָאֲבָנִים וְאַחֲרֵי הַקְּצוֹת אֶת־

הבית

הַבַּיִת וְאַחֲרֵי הַטּוֹחַ : וּבֹא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה
 פֶּשֶׁה הַנֹּגַע בַּבַּיִת צֹרַעַת מִמֵּאֵרַת הוּא בַּבַּיִת
 טָמֵא הוּא : וְנָתַן אֶת־הַבַּיִת אֶת־אֲבָנָיו וְאֶת־עֵצֵיו
 וְאֶת כָּל־עֶפֶר הַבַּיִת וְהוֹצִיָּא אֶל־מַחוּץ לַעִיר
 אֶל־מְקוֹם טָמֵא : וְהִבֵּא אֶל־הַבַּיִת כָּל־יְמֵי הַסִּגִּיר
 אֹתוֹ יִטְמָא עַד־הָעֶרֶב : וְהִשְׁכַּב בַּבַּיִת יָכֶם
 אֶת־בְּגָדֵיכֶם וְהֵאֱכַל בַּבַּיִת יָכֶם אֶת־בְּגָדֵיכֶם :
 וְאִם־בֹּא יִבֹּא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה לֹא־פֶשֶׁה הַנֹּגַע
 בַּבַּיִת אַחֲרֵי הַטּוֹחַ אֶת־הַבַּיִת וְטָהַר הַכֹּהֵן אֶת־
 הַבַּיִת כִּי נִרְפָּא הַנֹּגַע : וְלָקַח לַחֲטָא אֶת־הַבַּיִת
 שְׁתֵּי צִפְרִים וְעֵץ אֲזָרוֹ וּשְׁנֵי תוֹלַעַת וְאֲזֹב :
 וְשָׁחַט אֶת־הַצִּפֹּר הָאֶחָת אֶל־כְּלִי־חַרֶשׁ עַל־מִים
 חַיִּים : וְלָקַח אֶת־עֵץ־הָאֲזָרוֹ וְאֶת־הָאֲזֹב וְאֶת שְׁנֵי
 הַתּוֹלַעַת וְאֶת הַצִּפֹּר הַחַיָּה וְטָבַל אֹתָם בְּדָם
 הַצִּפֹּר הַשְּׁחוּטָה וּבְמִים חַיִּים וְהוּא אֶל־הַבַּיִת
 שִׁבְעַת פְּעָמִים : וְחָטָא אֶת־הַבַּיִת בְּדָם הַצִּפֹּר
 וּבְמִים חַיִּים וּבַצִּפֹּר הַחַיָּה וּבְעֵץ הָאֲזֹב וּבְאֲזֹב
 וּבְשְׁנֵי הַתּוֹלַעַת : וְשָׁלַח אֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה אֶל־
 מַחוּץ לַעִיר אֶל־פְּנֵי הַשְּׂדֵה וּכְפַר עַל־הַבַּיִת

וטהר

וְטָהַר : ° זֹאת הַתּוֹרָה לְכָל־נֹגַע הַצִּרְעָת וּלְנֹתֶק :
וּלְצִרְעַת הַבְּגָד וּלְבֵית : וּלְשֵׂאת וּלְסַפְּחַת
וּלְבִהָרַת : לַהֹרֵת בַּיּוֹם הַטָּמֵא וּבַיּוֹם הַטָּהָר
זֹאת תּוֹרַת הַצִּרְעָת : * פ

טו וַיֹּדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר :
דַּבְּרוּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמַּרְתֶּם אֲלֵהֶם אִישׁ
אִישׁ כִּי יִהְיֶה זֶב מִבְּשָׂרוֹ זֹכֵב טָמֵא הוּא : וְזֹאת
תְּהִי טִמְאַתּוֹ בְּזֹכֵבוֹ דַּר בְּשָׂרוֹ אֶת־זֹכֵבוֹ אִישׁ
הַחֲתָמִים בְּשָׂרוֹ מִזֹּכֵבוֹ טִמְאַתּוֹ הוּא : כָּל־הַמְּשַׁכֵּב
אִשׁ יִשְׁכַּב עִלָּיו הֵזֵב יִטְמָא וְכָל־הַכְּלִי אֲשֶׁר־
יִשָּׁב עָלָיו יִטְמָא : וְאִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע
בְּמִשְׁכָּבוֹ יִכַּסּ בְּגָדָיו וּרְחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא
עַד־הָעֶרֶב : וְהִישָׁב עַל־הַכְּלִי אֲשֶׁר־יִשָּׁב עִלָּיו
הֵזֵב יִכַּסּ בְּגָדָיו וּרְחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב :
וְהִנֹּגַע בְּבָשָׂר הֵזֵב יִכַּסּ בְּגָדָיו וּרְחֵץ בַּמַּיִם
וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב : וְכִי־יִרַק הֵזֵב בְּטָהוֹר וְכַסּ
בְּגָדָיו וּרְחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב : וְכָל־
הַמְּרַכֵּב אִשׁ יִרַכֵּב עִלָּיו הֵזֵב יִטְמָא : וְכָל־
הַנֹּגַע בְּכָל אֲשֶׁר יִהְיֶה תַּחְתָּיו יִטְמָא עַד־הָעֶרֶב
וְהַנּוֹשֵׂא

וְהַנּוֹשֵׂא אוֹתָם יִכַּסּ בְּגָדָיו וּרְחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא
עַד־הָעֶרֶב : וְכָל אֲשֶׁר יִגַּע עָלָיו הֵזֵב יִטְמָא
שִׁטָּף בַּמַּיִם וְכַסּ בְּגָדָיו וּרְחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא
עַד־הָעֶרֶב : וְכָל־חֲרָשׁ אֲשֶׁר־יִגַּע עָלָיו הֵזֵב יִשְׁכַּר
וְכָל־כְּלִי־עֵץ יִשִּׁטָּף בַּמַּיִם : וְכִי־יִטְהַר הֵזֵב
מִזֹּכֵבוֹ וְסָפַר לוֹ שִׁבְעַת יָמִים לְטָהֳרָתוֹ וְכַסּ
בְּגָדָיו וּרְחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם חַיִּים וְטָהַר : וּבַיּוֹם
הַשְּׁמִינִי יִקְחֵלוּ שְׁתֵּי תָרִים אֵו שְׁנֵי בָנֵי יוֹנָה
וּבָא לִפְנֵי יְהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּנְתַנֵּם
אֶל־הַכְּהֹן : וַעֲשֵׂה אֹתָם כַּהֵן אֶחָד חֲטָאת
וְהָאֶחָד עֹלָה וְכַפַּר עֲלֵיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה
מִזֹּכֵבוֹ : * ס וְאִישׁ כִּי־תִצֵּא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַּת־
זָרַע וּרְחֵץ בַּמַּיִם אֶת־כָּל־בְּשָׂרוֹ וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב :
וְכָל־בְּגָד וְכָל־עוֹר אֲשֶׁר־יִהְיֶה עִלָּיו שִׁכְבַּת־זָרַע
וְכַסּ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב : וְאִשָּׁה אֲשֶׁר
יִשְׁכַּב אִישׁ אִתָּהּ שִׁכְבַּת־זָרַע וּרְחִצּוּ בַּמַּיִם
וְטָמְאוּ עַד־הָעֶרֶב :
פ

עשוי שביעי כשהו מהוכרת

וְאִשָּׁה כִּי־תִתְּחִי זֹכֵב דָּם יִהְיֶה זֹכֵב בְּבָשָׂרָהּ
שִׁבְעַת יָמִים תְּהִיָּה כְּנִדְתָּהּ וְכָל־הַנֹּגַע בָּהּ יִטְמָא
עַד

עדהערב : וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא
וכל אשר תשב עליו יטמא : וכל הנגע
במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב : וכל הנגע בכל כלי אשר תשב
עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב :
ואם עד המשכב הוא או על הכלי אשר הוא
ישברו עליו בנגעו יטמא עד הערב : ואם
ישכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא
שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו
יטמא : ואשה כיוזב זוב

דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כיתזוב על
נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה
טמאה הוא : כל המשכב אשר תשכב עליו
כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי
אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה :
וכל הנגע עם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב : ואם טהרה מזובה וספרה
לה שבעת ימים ואחר תטהר : * וכיום השמיני
תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה

אותם

מלת שבעת

אותם אל הכהן אל פתח אהל מועד : ועשה
הכהן את האחד חטאת ואת האחר עלה
וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה : *
והזנתם את בני ישראל מטמאתם ולא
ימתו בטמאתם בטמאם את משכני אשר
בתוכם : זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו
שכבת זרע לטמאה כה : והדהו בנדתה והזב
את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם
טמאה : * פ פ פ

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני
אהרן בקרבנתם לפני יהוה וימתו : ויאמר
יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא
בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני
הכפרת אשר על הארץ ולא ימות כי בעני
אראה עד הכפרת : בזאת יבא אהרן אל
הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה : *
כתנת בד קדש ילבש ומכנס בד יהיו על
בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף
בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם :

ומאת

מפטור

טו פ לשחורית ים כפר

ומאת עדת בני ישראל יקח שני שיערי עזים
לחטאת ואיל אחד לעלה : והקריב אהרן
את־פר החטאת אשר־לו וכפר בעדו ובעד
ביתו : ולקח את־שני השעירים והעמיד אתם
לפני יהוה פתח אהל מועד : ונתן אהרן על־
שני השעירים גרלות גורל אחד ליהוה וגורל
אחד לעזאזל : והקריב אהרן את־השעיר אשר
עדה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת :
והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל
יעמד־חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח ארתו
לעזאזל המדברה : והקריב אהרן את־פר
החטאת אשר־לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט
את־פר החטאת אשר־לו : ולקח מלא־המחתה
גחלי־אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא
חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת :
ונתן את־הקטרת על־האש לפני יהוה וכסה
ענן הקטרת את־הכפרת אשר על־העדות
ולא ימות : ולקח מדם הפר והזה באצבעו
על־פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה

שבע

לחטאת ט"ז

שבע פעמים מן־הדם באצבעו : ושחט את־
שיעור החטאת אשר לעם והביא את־דמו
אל־מבית לפרכת ועשה את־דמו כאשר
עשה לדם הפר והזה אתו על־הכפרת ולפני
הכפרת : וכפר על־הקדש מטמאת בני ישראל
ומפשעיהם לכל־חטאתם וכן יעשה לאהל
מועד השבן אתם בתוך טמאתם : וכל־אדם
לא־יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש
ע־צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל־
קהל ישראל : ° () ויצא אל־המזבח אשר לפני עני
יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם
השעיר ונתן על־קרנות המזבח סביב : והזה
עליו מן־הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו
וקדשו מטמאת בני ישראל : וכלה מכפר
את־הקדש ואת־אהל מועד ואת־המזבח
והקריב את־השעיר החי : וסמך אהרן את־
שתי ידו ע־ראש השעיר החי והתודה עליו
את־כל־עונת בני ישראל ואת־כל־פשעיהם
לכל־חטאתם ונתן אתם על־ראש השעיר

ושלח

ושלח ביד איש עתי המדברה : ונשא השעיר
עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה ושלח את
השעיר במדבר : וכא אהרן אל אהל מועד
ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבואו אל
הקדש והניחם שם : ורחץ את בשרו במים
במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה
את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד
העם : *) ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה :
והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו
ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל
המחנה : ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת
אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל
מחוץ למחנה ושרפו באש את ערותם ואת
בשרם ואת פרשם : והשרף אתם יכבס
בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא
אל המחנה : והיתה לכם לחקת עולם בחדש
השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם
וכרמלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר
בתוכם : כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר

למטה ויבא אל

אתכם

אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו :)
שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם
חקת עולם : וכפר הכהן אשר ימשח אתו
ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש
את בגדי הבד בגדי הקדש : וכפר את מקדש
הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר
ועל הכהנים ועל כל עם הקהול יכפר : והיתה
זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל
מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה
את משה :

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן
ואל בניו ואל כהני ישראל ואמרת אליהם
זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר : איש איש
מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב
או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה :
ואל פרת אהל מועד לא הביאו להקריב
קרבו ליהוה לפני משכן יהוה דם ישחט
לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא
מקרב עמו : למען אשר יביאו בני ישראל

זרביע

את

את־זבחי־הם אשר הם זבחים על־פני השדה
והביאם ליהוה אל־פתח אהל מועד אל־
הכֹּהֵן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם : וזק
הכֹּהֵן את־הדם על־מזבח יהוה פתח אהל
מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה : ולא־
יזבחו עוד את־זבחי־הם לשעלם אשר הם זנים
אחריהם חקת עולם תהיה־זאת להם לדדתם : *
ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן
הגֵּר אשר־גֹּר בתוכם אשר־עלה עִלְה אֶרֶץ־כּוּכַח
ואל־פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו
ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו : ואיש איש
מבית ישראל ומן־הגֵּר בתוכם אשר יאכל
כֶּרֶדִם ונתתי פני בנפש האכלת את־הדם
והכרתיו אתה מקרב עמה : כי נפש הבשר
בדם הוא ואני נתתי לכם על־המזבח לכפר
על־נפשתיכם כיהודם הוא בנפש יכפר : על־
כֵּן אִמַּרְתִּי לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּל־נֶפֶשׁ מִמֶּם לֹא־
תֹאכַל דָּם והגֵּר הגֵּר בתוכם לא־יאכל דם :
ואיש איש מבני ישראל ומן־הגֵּר בתוכם
אשר

והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם : וזק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה : ולא יזבחו עוד את זבחי הים לשעלם אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדדתם : * ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר גור בתוכם אשר עלה עילת ארץ כוכח ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו : ואיש איש מבית ישראל ומן הגר בתוכם אשר יאכל כרדים ונתתי פני בנפש האכלת את הדם והכרתיו אתה מקרב עמה : כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתי לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כיהודם הוא בנפש יכפר : על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מם לא תאכל דם והגֵר הגֵר בתוכם לא יאכל דם : ואיש איש מבני ישראל ומן הגֵר בתוכם אשר

אשר יצוד ציד חיה אר־עוף אשר יאכל ושפך
את־דמו וכסהו בעפר : כי נפש כל־בשר דמו
בנפשו הוּא־וְאָמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּם כֹּל־בֶּשֶׂר
לֹא תֹאכְלוּ כִּי נֶפֶשׁ כֹּל־בֶּשֶׂר דָּמוֹ הוּא־כֹּל־
אִכְלִיו יָכַרְתָּ : וְכֹל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל גְּבִלָה
וטרפה באורה ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא ער־הערב וטחר : ואם לא יכבס ובשר
לא ירחץ ונשא עונו : פ

וידבר יהוה אל־משה לאמר : דבר אל־בני
ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם :
כמעשה ארץ־מצרים אשר ישבתם בה לא
תעשו וכמעשה ארץ־כנען אשר אני מביא
אתכם שמה לא תעשו ובחקתיכם לא תלכו :
את־משפטי תעשו ואת־חקתי תשמרו ללכת
בהם אני יהוה אלהיכם : ושמרתם את־חקתי
ואת־משפטי אשר יעשה אתם האדם ותי
בדם אני יהוה : *) ם איש איש
אל־כל־שֶׂזֶר בְּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לַגְּלוּת עִירוֹהּ
אני יהוה : ם ערות אביך
ויקרא ח 8 וערות

ח למנחה של כפור ששעי

וערות אמה לא תגלה אמה הוא לא תגלה
 ערותה : ׀ ערות אשת אביך לא
 תגלה ערות אביך הוא : ׀ ערות
 אחותך בת אביך או בת אמה מולדת בית או
 מולדת חוץ לא תגלה ערותן : ׀ ערות
 בת בנה או בת בנתך לא תגלה ערותן כי
 ערותך הנה : ׀ ערות בת אשת
 אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה
 ערותה : ׀ ערות אחות אביך לא
 תגלה שאר אביך הוא : ׀ ערות
 אחות אמה לא תגלה כי שאר אמה
 הוא : ׀ ערות אחי אביך
 לא תגלה אל אשתו לא תקרב דירתך
 הוא : ׀ ערות כלתך
 לא תגלה אשת בנה הוא לא תגלה
 ערותה : ׀ ערות אשת אחיך לא תגלה
 ערות אחיך הוא : ׀ ערות אשה
 וכתה לא תגלה את בית בנה ואת בית בתה לא
 תקח לגלות ערותה שארה הנה זמרה הוא :

ואשה

ואשה אל אחתה לא תקח לצדד לגלות
 ערותה עליה בחייה : ואל אשה בנדת
 טמאתה לא תקרב לגלות ערותה : ואל
 אשת עמיתך לא יתמן שכבתך לזרע לטמאה
 בה : ומזרעך לא יתמן להעביר למלך ולא
 תחלל את שם אלהיך אני יהוה : * ואת זכר לא
 תשכב משכבי אשה תועבה הוא : ובכל
 בהמה לא יתמן שכבתך לטמאה בה ואשה
 לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא :
 אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו
 הגוים אשר אני משלח מפניכם : ותטמא
 הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את
 ישביה : ושמתם אתם את חקתי ואת משפטי
 ולא תעשו מכל התועבת האלה האזרה
 והגר הגר בתוכם : * כי את כל התועבת האל
 עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ :
 ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה
 כאשר קאה ארדהנו אשר לפניכם : כי כל
 אשר יעשה מכל התועבת האלה ונכרתו

הנפשות

שביעי רביעי כשון מחבורת

מפסויו

הנפשות העשת מקרב עמם : ושמרתם את-
משמרתו לבלתי עשות מחקות התועבת
אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה
אלהיכם : פ פ פ
וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-כל-
עדת בני-ישראל ואמרת אלהם קדושים
תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם : איש אמו
ואביו תיראו ואת-שבתתי תשמרו אני יהוה
אלהיכם : אל-תפנו אל-האלילים ואלהי מסכה
לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם : וכי תזבחו
זבח שלמים ליהוה לרצונכם תזבחהו : ביום
זבחכם יאכל וממחרת והגורתו עד-יום
השלישי באש ישרף : ואם האכל יאכל
ביום השלישי פגול הוא לא ירצה : ואכליו
עונו ישא כי-את-קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש
ההוא מעמיה : ובקצרכם את-קציר ארצכם
לא תכלה פאת שדה קצור ולקט קצירך
לא תלקט : וכרמך לא תעולל ופרט כרמך
לא תלקט לעני ולגור תעזב אתם אני יהוה

אלהיכם

אלהיכם :) לא תגנבו ולא-תכחשו ולא-תשקרו
איש בעמיתו : ולא-תשבעו בשמי לשקר
וחללת את-שם אלהיך אני יהוה : לא-תעשק
את-דעך ולא-תגזול לא-תלין פעלת שכיר אתך
עד-בקר : לא-תקלל חרש ולפני עור לא תתן
מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה : *) לא-תעשו
עול במשפט לא-תשא פני-דל ולא תהדר פני
גדול בצדק תשפט עמיתך : לא-תלך ככיל
בעמך לא תעמד על-דם רעה אני יהוה : לא-
תשנא את-אחיק בלבבך הוכח תוכיח את-
עמיתך ולא-תשא עליו חטא : לא-תקם ולא-
תטר את-בני עמך ואהבת לרעה כמוך אני
יהוה : את-חקתי תשמרו בהמתך לא-תרביע
כלאים שדה לא-תזרע כלאים ובגד כלאים
שעטנו לא יעלה עליך : ואיש כיי-שפג את-
אשה שכבת-זרע והוא שפחה נחרפת לאיש
והפרה לא נפרתה או חפשה לא נתן לה בקרת
תהיה לא יומתו כילא חפשה : והביא את-
אשמו ליהוה אל-פתח אהל מועד איל אשם :

וכפר

שני חמישי כשהו מחובות

וכפר עליו רבהן באיל האשם לפני יהוה
על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו
אשר חטא : פ

וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל
ועלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה
לכם ערלים לא יאכל : ובשנה הרביעת יהיה
כל פריו קדש הלולים ליהוה : ובשנה החמישית
תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני
יהוה אלהיכם : לא תאכלו על הדם לא תנחשו
ולא תעוננו : לא תקפו פאת ראשכם ולא
תשחית את פאת זקנה : ושרט לנפש לא תתנו
בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני
יהוה : אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה
הארץ ומלאה הארץ זמה : את שבתתי תשמרו
ומקדשי תיראו אני יהוה : אל תפנו אל האבת
ואל הידועים אל תבקשו לשמאה בהם אני
יהוה אלהיכם : מפני שיבה תקום והדרת פני זקן
ויראת מאלהיך אני יהוה : * ס וכי
יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו : פאזרח

מכם

מכם יהיה לכם הגר | הגר אתכם ואהבת לו
כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני
יהוה אלהיכם : לא תעשו עול במשפט במדה
במשקל ובמשורה : מאוני צדק אבני צדק
איפת צדק ורוץ צדק יהיה לכם אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים :
ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי
ועשיתם אתם אני יהוה : *

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : ואל בני ישראל
תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר
הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת
עם הארץ ירגמהו באבן : ואני אתן את פני
באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי
מזרעו גרן למלך למען טמא את מקדשי
ולחלל את שם קדשי : ואם העלם יערימו
עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתתו
מזרעו למלך לבלתי המית אתו : ושמתי אני
את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי
אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך

מקרב

כ חמישי

למנוח ואלוהים יתן

מקרב עמם : והנפש אשר תפנה אליהאבת
ואל הידענים לזנת אחריהם ונתתי את פני
בנפש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו :
והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה
אלהיכם : * ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם
אני יהוה מקדשכם : כי איש איש אשר יקלל
את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל
דמיו בו : ואיש אשר ינאף את אשת איש
אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף
והנאפת : ואיש אשר ישכב את אשת אביו
ערוה אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם
בם : ואיש אשר ישכב את פלתו מות יומתו
שניהם תבל עשו דמיהם בם : ואיש אשר
ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו
שניהם מות יומתו דמיהם בם : ואיש אשר
יקח את אשה ואת אמה זמה הוא באש
ישרפו אותו ואתהן ולאיתהיה זמה בתוכם :
ואיש אשר יתן שכבתו בבחמה מות יומת
ואת הבחמה תהרנו : ואשה אשר תקרב

אל

אל כל בחמה לרבעה ארתה והרגת את
האשה ואת הבחמה מות יומתו דמיהם
בם : ואיש אשר יקח את אחת בת אביו או
בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את
ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות
אחתו גלה עונו ישא : ואיש אשר ישכב את
אשה דוה וגלה את ערותה את מקרה הערה
ורוה גלתה את מקור דמיה ונכרתו שניהם
מקרב עמם : וערות אחות אמה ואחות אביך
לא תגלה כי את שארו הערה עונם ישאו :
ואיש אשר ישכב את דדתו ערות דדו גלה
חטאם ישאו ערירים ימתו : ואיש אשר יקח
את אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה
ערירים יהיו : ושמרתם את כל חקתי ואת
כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם
הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת
בה : * ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלה
מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם :
ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני

אתנה

ויקרא ט ט

שכיעו

אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב
 ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם
 מן העמים : () והבדלתם בין הבהמה הטהרה
 לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו
 את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר
 תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא :
 והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל
 אתכם מן העמים להיות לי : ואיש או אשה
 כיהיה בהם אוב או ידעני מורת יומתו באבן
 ירנמו אתם דמיהם בם : פ פ פ
 ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני
 אהרן ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו :
 כי אסלשאו הקרב אליו ולאביו ולבנו
 ולבתו ולאחיו : ולאחתו הבתולה הקרובה
 אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא : לא
 יטמא בעל בעמיו להחלו : לא יקרחה קרחה
 בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם
 לא ישרטו שרטת : () קדשים יהיו לאלהיהם
 ולא יחללו שם אלהיהם כי ארתישי יהוה
 לחם

מפני

ז

קחתו

לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש : אשה
 זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה
 לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו : וקדשתו כי
 את לחם אלהיה זווא מקריב קדש יהיה
 לה כי קדוש אני יהוה מקדשכם : ובת איש
 כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש
 תשרף : ם ותכהן הגדול
 מאחיו אשר יוצק על ראשו ו שמן המשחה
 ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו
 לא יפרע ובגדיו לא יפרס : ועל כל נפש
 מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא : ומך
 המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו
 כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה : ()
 והוא אשה בבתוליה יקח : אלמנה וגרושה
 וחללה זנה את אלה לא יקח כי אסבתולה
 מעמיו יקח אשה : ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני
 יהוה מקדשו : () ם וידבר שני
 יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן לאמר
 איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא
 יקרב

יקרב להקריב לחם אלהיו : כי כל איש אשר
בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרס
או שרוע : או איש אשר יהיה בו שבר רגל או
שבר יד : או גבן אודק או תכלל בעינו או גרב
או ילפת או מרוח אשך : כל איש אשר בו מום
מזרע אהרן הכהן לא יגיש להקריב את איש
יהוה מום בו את לחם אלהיו לא יגיש להקריב :
לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל :
אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגיש כי
מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה
מקדשם : וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל
כל בני ישראל :

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן
ואל בניו ויגזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו
את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה :
אמר אלהים לדורותיכם כל איש אשר יקרב
מכל יזרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני
ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש
ההוא מלפני אני יהוה : איש איש מזרע אהרן
והוא

והוא שרוע או זכ בקדשים לא יאכל עד אשר
יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש אשר
הצא ממנו שכבת זרע : או איש אשר יגע בכל
שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא
לו לנר טמאתו : נפש אשר תגע בו וטמאת
עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם
רחץ בשרו במים : ונא השמש וטהר ואחר
יאכל מן הקדשים כי לחמו הוה : ובלילה
וטרפה לא יאכל לטמאתה אני יהוה : ושמו
את משמתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו
כי יחללו אני יהוה מקדשם : וכל זר לא
יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש :
וכהן כייקנה נפש קנין כספו הוה יאכל בו
ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו : ובת כהן כי
תהיה לאיש זר הוה בתרומת הקדשים לא
תאכל : ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה
ורע אין לה ושבה אל בית אביה כנעורה
מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו :
ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויסף חמשתו עליו

מלרע

ונתן

ונתן לכהן את הקדש : ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליהוה : והשיאו אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם :

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומזוגר בישאל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה : לרצונכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים : כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם : ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו : עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם על המזבח ליהוה : ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה : ומעור וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו :

ומיד

ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה כי משחתם בהם מום בם לא ירצו לכם :

ס

וידבר יהוה אל משה לאמר : שור ארכיב ארעו כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה : ושור ארשה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד : וכי תזבחו זבחי תודה ליהוה לרצונכם תזבחו : ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בבקר אני יהוה : ושמתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה : ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם : המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה :)

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי : ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוה ליהוה בכל מושבותיכם :)

פ

בשבת אלה

אמר

אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו
אתם במועדים : בחדש הראשון בארבעה
עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה :
ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות
ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו : ביום
הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל-מלאכת
עבודה לא תעשו : והקרבתם אשה ליהוה שבעת
ימים ביום השביעי מקרא קדש כל-מלאכת עבודה
לא תעשו :)

וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני
ישראל ואמרת אלהם כי-תבאו אל-הארץ
אשר אני נתן לכם וקצרתם את-קצירה
והבאתם את-עמור ראשית קצירכם אל-
הכהן : והניף את-העמר לפני יהוה לרצונכם
ממחרת השבת יניפנו הכהן : ועשיתם ביום
הניפכם את-העמר כבש תמים בך-שנתו
לעלה ליהוה : ומנחתו שני עשרנים סלת
כלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה
יין רביעית ההין : ולחם וקלי וכרמל לא
תאכלו

ויקרא כג

תאכלו עד-עצם היום הזה עד הביאכם את
קרבן אלהיכם חקת עולם לדורתכם בכל
מושבתים :) ס וספרתם לכם
ממחרת השבת מיום הביאכם את-עמור
התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה : עד
ממחרת השבת השביעת תספרו חמישים יום
והקרבתם מנחה חדשה ליהוה : ממושבתים
תביאו לחם תנופה שתים שני עשרנים סלת
תהיינה חמץ תאפינה בפורים ליהוה : והקרבתם
על-הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר
בדבקר אחד ואילים שנים יהיו עלה ליהוה
ומנחתם ונסכיהם אשה ריח-ניחח ליהוה :
ועשיתם שעיר-עזים אחד לחטאת ושני
כבשים בני שנה לזבח שלמים : והניף הכהן
אתם על לחם הבכרים תנופה לפני יהוה על-
שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן : וקראתם
בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל-
מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם בכל-
מושבתים לדורתכם : ובקצרכם את-קציר

א

ארצכם

ויקרא יוד 10

אֲרַצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּאת שָׂדֶךְ בְּקִצְרֶךָ וּלְקַט
קִצִּירֶךָ לֹא תִלְקַט לְעֵנִי וּלְגֵר תֵּעֹב אֹתָם אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : (*) פ

וידבר יהוה אל־משה לאמר : **דבר** אל־בני
ישראל לאמר בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בַּיּוֹם הַיּוֹם
לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן זְכוֹן תְּרוּעָה
מִקְרֵא־קֹדֶשׁ : כֹּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה : ס **וידבר**
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : אַךְ בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכַּפְּרִים הוּא מִקְרֵא־קֹדֶשׁ
וְיִהְיֶה לָכֶם וְעֵנִיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם
אִשָּׁה לַיהוָה : וְכֹל־מְלֹאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ בַעֲצֵם
הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כַּפְּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : כִּי כָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־
תַעֲנֶה בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרַתָּה מֵעַמִּיהָ :
וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה כֹל־מְלֹאכֶה בַעֲצֵם
הַיּוֹם הַזֶּה וְהֶאֱבַדְתִּי אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקִּרְבִּי
עִמָּה : כֹּל־מְלֹאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם כְּכֹל מִשְׁבְּתֵיכֶם : שַׁבָּת שַׁבָּתוֹן

הוא

הוּא לָכֶם וְעֵנִיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בַּתְּשׁוּעָה
לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב מֵעָרֵב עַד־עָרֵב תִּשְׁבְּתוּ
שַׁבְּתֵיכֶם : (*) פ

וידבר יהוה אל־משה לאמר : **דבר** אל־בני
ישראל לאמר בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיהוָה :
בְּיוֹם הַרְאֵשׁוֹן מִקְרֵא־קֹדֶשׁ כֹּל־מְלֹאכֶת
עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ : שִׁבְעַת יָמִים תִּקְרְבוּ אִשָּׁה
לַיהוָה בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה עֲצֹרָת הוּא כֹל־
מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ : אֱלֹה מוֹעֲדֵי יְהוָה
אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהִקְרִיב
אִשָּׁה לַיהוָה עֲלֶיהָ וּמִנְחָה זֶבַח וְנִסְכִּים דְּבַר־יוֹם
בְּיוֹמוֹ : מִלֶּבֶד שַׁבָּתֵי יְהוָה וּמִלֶּבֶד מִתְּנוּתֵיכֶם
וּמִלֶּבֶד כֹּל־נִדְרֵיכֶם וּמִלֶּבֶד כֹּל־נִדְבָתֵיכֶם
אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה : אַךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפַּנְכֶם אֶת־תְּבוּאת הָאָרֶץ
תָּחֲגוּ אֶת־חַג־יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בְּיוֹם הַרְאֵשׁוֹן
שַׁבָּתוֹן וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי שַׁבָּתוֹן : וּלְקַחְתֶּם לָכֶם

ביום

ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף
עץ עבת וערבי נחר ושמחתם לפני יהוה
אלהיכם שבעת ימים : והגתם אתו חג ליהוה
שבעת ימים בשנה חקת עולם לדלתכם
בחודש השביעי תחגגו אתו : בספת תשבו
שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו
בספת : למען ידעו דלתכם כי בספות הושבתו
את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני
יהוה אלהיכם : וידבר משה את מעדי יהוה אל
בני ישראל : * פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל
שקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר
תמיד : מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערך
אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת
עולם לדלתכם : על המנרה הטהרה יערך את
הנרות לפני יהוה תמיד : פ
ולקחת סלת ואפית אותה שתים עשרה
חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת :
ושמת אותם שתים מערכות שש המערכת
על

על השלחן הטהר לפני יהוה : ונתת על
המערכת לבנה זכרה והיתה ללחם לאזכרה
אשר ליהוה : ביום השבת ביום השבת
יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל
ברית עולם : והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו
במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי
יהוה חק עולם : ס ויצא בך

אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך
בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית
ואיש הישראלי : ויקב בן האשה הישראלית
את השם ויקלל ויביאו אתו אל משה ושם אמו
שלמית בת דברי למטה דן : ויניחוו במשמר
לפרש להם על פי יהוה : פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : הוצא את
המקל אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים
את ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל העדה : ואל
בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל
אלהיו ונשא חטאו : ונקב שם יהוה מות יומת
רגום ורגמו בו כל העדה כגור באזרח בנקבו
שם

שם יומת : ואיש כי יכה בל-נפש אדם מות
יומת : ומכה נפש-בהמה ישלמנה נפש תחת
נפש : ואיש כיריתן מום בעמיתו כאשר עשה
בן יעשה לו : שבר תחת שבר עין תחת עין
שן תחת שן כאשר יתן מום באדם בן ינתן
בו :) ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת :
משפט אחד יהיה לכם כגור כגזורה יהיה
כי אני יהוה אלהיכם : וידבר משה אל-בני
ישראל ויצאו את-המקלל אל-מחויץ למחנה
וירגמו אתו אבן ובני-ישראל עשו כאשר צוה
יהוה את-משה : פ פ פ
וידבר יהוה אל-משה בהר סיני לאמר : דבר אל-
בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו ארץ-הארץ
אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה :
שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר פרמך
ואספת את-תבואתה :) ובשנה השביעת שבת
שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע
וכרמך לא תזמר : את ספיח קצירך לא תקצור
ואת-ענבי גזרך לא תבצר שנת שבתון יהיה

מפסוק

לארץ

לארץ : והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך
ולעבדך ולאמרתך ולשכירך ולתושבך הגרים
עמך : ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל-
תבואתה לאכל : ס
לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע
פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע
וארבעים שנה : והעברת שופר תרועה בחדש
השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו
שופר בכל-ארצכם : וקדשתם את שנת
החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל-
ישביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל-
אחותו ואיש אל-משפחתו תשובו : יובל הוא
שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא
תקצרו את-ספיחיה ולא תבצרו את-גזריה : כי
יובל הוא קדש תהיה לכם מן-השדה תאכלו
את-תבואתה : בשנת היובל הזאת תשובו איש
אל-אחותו :) וכי-תמכרו ממכר לעמיתך או קנה
מיד עמיתך אל-תונו איש את-אחיו : במספר
שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר

שני

שניתבואת ימכר-לך : לפי רב השנים תרבה
מקנתו ולפי מעט השנים תמעט מקנתו כי
מספר תבואת הוא מכר לך : ולא פונו איש את
עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם :
ועשיתם את-חקתי ואת-משפטי תשמרו
ועשיתם אתם וישבתם על-הארץ לבטח :

ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם
לבטח עליה : וכי תאמרו מה-נאכל בשנה
השביעת הן לא נזרע ולא נאסף את-תבואתנו :
וצויתי את-ברכתי לכם בשנה הששית ועשת
את-התבואה לשלש השנים : וזרעתם את השנה
השמינית ואכלתם מן-התבואה ישן עד השנה
התשיעת עד-בוא תבואתה תאכלו ישן : והארץ
לא תמכר לצמתת כילי הארץ כי-גרים ותושבים
אתם עמדי : ובכל ארץ אחותכם גאלה תתנו
לארץ : כי-מוך אחיך

ומכר מאחוזו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את
ממכר אחיו : ואיש כי לא יהיה-לו גאל והשיגה
ידו ומצא כרי גאלתו : וחשב את-שני ממכרו
וחשיב

והשיב את-העדף לאיש אשר מכר-לו ושב
לאחוזו : ואם לא-מצאה ידו די השיב לו והיה
ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא
ביבל ושב לאחוזו : פ

והשיב את-העדף לאיש אשר מכר-לו ושב
לאחוזו : ואם לא-מצאה ידו די השיב לו והיה
ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא
ביבל ושב לאחוזו : פ

כי-ימכר בית-מושב עיר חומה והיתה גאלתו
עדיהם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו : ואם לא
יגאל עד-מלאת לו שנה תמימה וקם הבית
אשר-בעיר אשר-לא חמה לצמיתת לקנה אתו
לדרתיו לא יצא ביבל : ובתי החצרים אשר אין
להם חמה סביב על-שדה הארץ יחשב גאלה
תהיה-לו וכיבל יצא : וערי הלויים בתי ערי
אחוזתם גאלת עולם תהיה ללויים : ואשר יגאל
מן-הלויים ויצא ממכר-בית ועיר אחוזתו ביבל
כי בתי ערי הלויים הוא אחוזתם בתוך בני
ישראל : ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי
אחות עולם הוא להם : ס

כי-ימוך אחיך ומטרה ידו עמך והחזקת בו גר
ותושב וחי עמך : אל-תקח מאתו נשף ותרבית
ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך : את-כספך

לֹא־תִתְּנוּ לוֹ בְנִשְׁךְ וּבמִרְבִּית לֹא־תִתְּנוּ אֲכֹלָה :
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לִתֵּת לָכֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן לְהִיזֹר לָכֶם
 לְאֱלֹהִים : * ׀ וְכִי־יִמָּוֶה אַחִיךָ
 עִמָּךְ וּנְמַכְרֶלָךְ לֹא־תַעֲבֹד בּוֹ עַבְדַת עֶבֶד :
 כְּשֹׂכֵר כְּתוֹשֵׁב יִהְיֶה עִמָּךְ עַד־שְׁנַת הַיָּבֵל יַעֲבֹד
 עִמָּךְ : וַיֵּצֵא מֵעִמָּךְ הוּא וּבְנָיו עִמּוֹ וְשֵׁב אֶל־
 מִשְׁפַּחְתּוֹ וְאֶל־אֲחֹזַת אֲבֹתָיו יָשׁוּב : כִּי־עֲבָדִי
 הֵם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אִתָּם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא־
 יִמְכְּרוּ מִמְכַרְתּוֹ עֶבֶד : לֹא־תִרְדֶּה בּוֹ בַּפֶּרֶךְ
 וּירָאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ : וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ
 לְךָ מֵאֵת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ
 עֶבֶד וְאִמָּה : וְגַם מִבְּנֵי הַתּוֹשְׁבִים הַגֵּרִים עִמָּכֶם
 מֵהֶם תִּקְנוּ וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם אֲשֶׁר
 הוֹלִידוּ בְּאֶרְצְכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְאֲחֻזָּה : וְהִתְנַחַלְתֶּם
 אִתָּם לְכַנְיֹכֶם אַחֲרֵיכֶם לְרֵשֶׁת אַחֲזָה לְעַלְמֵם
 בְּהֵם תַּעֲבֹדוּ וּבְאֲחֵיכֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאֲחֵיו
 לֹא־תִרְדֶּה בּוֹ בַּפֶּרֶךְ : * ׀ וְכִי
 תִּשְׁיֹג יָד גֵּר וְתוֹשֵׁב עִמָּךְ וּמָךְ אַחִיךָ עִמּוֹ
 וּנְמַכְרֶךָ

וּנְמַכְרֶךָ לְגֵר תוֹשֵׁב עִמָּךְ אוֹ לְעַקֵּר מִשְׁפַּחַת
 גֵּר : אַחֲרֵי נְמַכְרֶךָ גְּאֹלָה תִּהְיֶה־לּוֹ אַחַד מֵאֲחֵיו
 יִגְאֹלֵנוּ : אוֹרְדוֹ אוֹ בְּיַדְדוֹ יִגְאֹלֵנוּ אוֹרְמִשְׂאֵר
 בְּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ יִגְאֹלֵנוּ אוֹרְהִישִׁינָה יָדוֹ וּנְגָאֵל :
 וְחֹשֶׁב עִסְקָנְהוּ מִשְׁנַת הַמְּכָרוֹ לוֹ עַד שְׁנַת הַיָּבֵל
 וְהָיָה כַּסֶּף מִמְכָרוֹ בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי שֹׂכֵר
 יִהְיֶה עִמּוֹ : אִם־עוֹד רַבּוֹת בְּשָׁנִים לִפְיֵהוּן יָשׁוּב
 גְּאֹלְתוֹ מִכַּסֶּף מִקְנָתוֹ : וְאִם־מַעֲט נִשְׂאֵר בְּשָׁנִים
 עַד־שְׁנַת הַיָּבֵל וְחֹשֶׁב־לוֹ כִּפֵּי שָׁנָיו יָשׁוּב אֶת־
 גְּאֹלְתוֹ : כְּשֹׂכֵר שָׁנָה בְּשָׁנָה יִהְיֶה עִמּוֹ לֹא־יִרְדֶּנּוּ
 בַּפֶּרֶךְ לְעֵינֶיךָ : וְאִם־לֹא יִגְאֹל בְּאֹלָה וַיֵּצֵא
 בְּשְׁנַת הַיָּבֵל הוּא וּבְנָיו עִמּוֹ : (כִּי־לִי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 עֲבָדִים עֲבָדִי הֵם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : * ׀ לֹא־תַעֲשׂוּ לָכֶם
 אֱלִילִים וּפְסֵל וּמִצְבֵּה לֹא־תִקְיִמוּ לָכֶם וְאִבֵּן
 מִשְׁכֵּית לֹא תִתְּנוּ בְּאֶרְצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת עֲלֶיהָ
 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : אֶת־שִׁבְתֵּי תִשְׁמְרוּ
 וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ אֲנִי יְהוָה : פ פ פ
 אִם־בַּחֲקֹתַי תִּלְכּוּ וְאֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם
 אֹתָם

מפסור

אתם : ונתתי גשמיכם בעתם ונתננה הארץ
יבולה ועץ השדה יתן פרו : והשיג לכם דיש
את-בציר ובציר ישיג את-זרע ואכלתם לחמכם
לשבע וישבתם לבטח בארצכם : (ונתתי שלום
בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבת חיה רעה
מזה הארץ וחרב לא-תעבר בארצכם : ודרפתם
את-איביכם ונפלו לפניכם לחרב : ורדפו מפם
חמשה מאה ומאה מכס רבבה ירדפו ונפלו
איביכם לפניכם לחרב : ופנית אליכם והפריתי
אתכם והרביתי אתכם והקימתי את-בריתי
אתכם : (ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש
תוציאו : ונתתי משכני בתוכם ולא-תגע
נפשי אתכם : והתהלכתי בתוכם והייתי לכם
לאלהים ואתם תהיו-לי לעם : אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
מהית להם עבדים ואשבר מטת עלכם ואולך
אתכם קוממיות : (פ
ואס-לא תשמעו לי ולא תעשו את בלהמעות
האלה : ואס-בחקתי תמאסו ואם את-משפטי

והשבת חיה רעה מזה הארץ וחרב לא-תעבר בארצכם : ודרפתם את-איביכם ונפלו לפניכם לחרב : ורדפו מפם חמשה מאה ומאה מכס רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב : ופנית אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את-בריתי אתכם : (ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו : ונתתי משכני בתוכם ולא-תגע נפשי אתכם : והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו-לי לעם : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבר מטת עלכם ואולך אתכם קוממיות : (פ ואס-לא תשמעו לי ולא תעשו את בלהמעות האלה : ואס-בחקתי תמאסו ואם את-משפטי

תנעל

תנעל נפשכם לבלתי עשות את-כל-מצותי
להפרכם את-בריתי : אף-אני אעשה-זאת לכם
והפקדתי עליכם בהלה את-השחפת ואת-
הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם
לריק זרעכם ואכלהו איביכם : ונתתי פני בכם
ונגפתם לפני איביכם ורדו ככם שנאיכם ונסתם
ואין-רדף אתכם : ואס-עד-אלה לא תשמעו לי
ויספתי ליסרה אתכם שבע על-חטאתיכם :
ושברתי את-נאון עזכם ונתתי את-שמיכם
בכזול ואת-ארצכם כנחשה : ותם לריק
בחכם ולא-תתן ארצכם את-יבולה ועץ הארץ
לא יתן פרו : ואס-תלכו עמי קרי ולא תאבו
לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם :
והשלחתי בכם את-חית השדה ושכלה
אתכם והכריתיה את-בהמתכם והמעטיה
אתכם ונשמו דרכיכם : ואס-באלה לא תוסרו
לי והלכתם עמי קרי : והלכתי אף-אני עמכם
בקרי והייתי אתכם גס-אני שבע על-חטאתיכם :
והבאתי עליכם חרב נקמת נקם-ברית ונאספתם

אל

אל-עריכם ושלחתי לבר בתוככם ונתתם ביד
 אויב : בשברי לכם מטה-לחם ואפו עשר נשים
 לחמכם בתנור אחר והשיבו לחמכם במשקל
 ואכלתם ולא תשבשו : ס ואם
 בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי :
 והלכתי עמכם בחמת-קרי ויסרתי אתכם אף-
 אני שבע על-חטאתיכם : ואכלתם בשר
 בניכם ובשר בנותיכם תאכלו : והשמדתי את-
 במתיכם והכרתי את-המניכם ונתתי את-פגריכם
 על-פגרי גלוליכם וגעלה נפשי אתכם : ונתתי
 את-עריכם חרבה והשמדתי את-מקדשיכם
 ולא אריח בריח ניהחכם : והשמתי אני את-
 הארץ ושמו עליה איביכם הישבים בה :
 ואתכם אזור בגוים והרניקתי אחריכם חרב
 והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה :
 אז תרצה הארץ את-שבתתיה כל ימי השמה
 ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת
 את-שבתתיה : כל ימי השמה תשבת את אשר
 לא-שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה :
 והנשארים

והנשארים בכם והבאתי מרד בלככם בארצת
 איביהם ורדף אתם קול עלה נדף ונסו מנסת-
 חרב ונפלו ואין רדף : וכשלו איש-באחיו
 כמפני-חרב ורדף אין ולארתהיה לכם תקומה
 לפני איביכם : ואבדתם בגוים ואכלה אתכם
 ארץ איביכם : והנשארים בכם ימקו בעונם
 בארצת איביכם ואף בעונת אבתם אתם
 ימקו : והתודו את-עונם ואת-עון אבתם במעלם
 אשר מעל-בי ואף אשר-הלכו עמי בקרי :
 אף-אני אלק עמם בקרי והבאתי אתם
 בארץ איביהם אראו יכנע לכם העול
 ואז ירצו את-עונם : וזכרתי את-בריתי יעקוב
 ואף את-בריתי יצחק ואף את-בריתי אברהם
 אזכר והארץ אזכר : והארץ תענב מהם ותריץ
 את-שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את-
 עונם יען וכיען במשפטי מסו ואת-חקתי
 נעדה נפשם : ואף-נס-זאת בהיותם בארץ
 איביהם לא-מאסתים ולא-געלתים לבלתם
 להפוך בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם :
 וזכרתי

וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי
 אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם
 לאלהים אני יהוה : אלה החקים והמשפטים
 והתורות אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל
 בחר סיני ביד-משה : פ
 וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני
 ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר
 בערפך נפשית ליהוה : והיה ערפך הזכר
 מבין עשרים שנה ועד בן-ששים שנה והיה
 ערפך חמשים שקל כסף בשקר הקדוש :
 ואם-נקבה הוא והיה ערפך שלשים שקל :
 ואם מבין-חמש שנים ועד בן-עשרים שנה
 והיה ערפך הזכר עשרים שקלים ולנקבה
 עשרת שקלים : ואם מבין-חדש ועד בן
 חמש שנים והיה ערפך הזכר חמשה שקלים
 כסף ולנקבה ערפך שלשת שקלים כסף :
 ואם מבין-ששים שנה ומעלה אם-זכר והיה
 ערפך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה
 שקלים : ואם-נקבה הוא מערפך והעמידו לפני
 הכהן

הכהן והעריך אתו הכהן ערפי אשר תשיג יד
 הנדר יעריכנו הכהן : ו
 בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה
 כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה-קדוש : לא
 יחליפנו ולא-ימיר אתו טוב ברע אדרע בטוב
 ואם-המר ימיר בהמה בבהמה והיה-הוא
 ותמורתו יהיה-קדוש : ואם כל-בהמה טמאה
 אשר לא-יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד
 את-הבהמה לפני הכהן : והעריך הכהן
 אתה בין טוב ובין רע כערפך הכהן כן יהיה :
 ואם-נאל יגאלנה ויסף חמישתו על-ערפך :
 ואיש כי-יקדש את-ביתו קדש ליהוה והעריכו
 הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אותו
 הכהן כן יקום : ואם-המקדוש יגאל את-
 ביתו ויסף חמישית כסף-ערפך עדיו והיה
 לו : * ואם משדה אחוזו יקדיש איש ליהוה
 והיה ערפך רפי זרעו זרע חמר שערים
 בחמשים שקל כסף : אם-משנת היבל יקדיש
 שדהו כערפך יקום : ואם-אחר היבל יקדיש
 ויקרא יב 12 שרהו

חמישי שבעי כשהו מחוברת

שדרו והשבילו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרת עד שנת היכל ונגרע מערכך : ואם נאל יגאל את השדה המקדיש אתו ויסף חמשת כסף ערכך עניו וקם לו : ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד : והית השדה בצאתו ביכל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה אחותו : ואם את שדה מקנתו אשר לא משרה אחותו יקדיש ליהוה : והשבילו הכהן את מכסת הערכך עד שנת היכל ונתן את הערכך ביים ההוא קדש ליהוה : בשנת היכל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחות הארץ : וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה יהיה השקל : ארבעכור אשר יכר ליהוה בבהמה לא יקדיש איש אתו אם ישור אם ישוה ליהוה הוא : ואם בבהמה השמאה ופרה בערכך ויסף חמשתו עניו ואם לא יגאל ונמכר בערכך : אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדם

ובהמה

ובהמה ומשרה אחותו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה : כל חרם שביע אשר יחרם מן האדם לא יפרה מות יומת : וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא קדש ליהוה : ואם נאל יגאל איש ממעשרו חמשתו יסף עליו : (וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש ליהוה : לא יבקר ביקטוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל : אלה המצות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני :

חוק

וזהם פה ליוורנו יע"א כשמניע הש"ץ הקורא לזאלך אתכם קוממורת שיכא במקומו הקורא בתוכחות והש"ץ אומר בקול רם פסוקים אלו :

מוסר יהוה בני אל תמאם ואל תקוץ בתוכחתו : כי את אשר יאהב יהוה יוכיח וכאב את בן ירצה : ולמוכיחם ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב :

קודם ההפטרה יברך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר
בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים
באמת : ברוך אתה יהוה הבוחר בתורה במשה
עבדו וכישראל עמו ובנביאי האמת והצדק :

הספרדים והאשלייאני אחר ההפטרה אומרים
גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל :

ואחר קריאתה יברך ארבע ברכות אלו

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם צור כל
העולמים צדיק בכל הדורות האל הנאמן
האומר ועושה המדבר ומקיים כי כל דבריו אמת
וצדק * נאמן אתה הוא יהוה אלהינו ונאמנים
דבריה ודבר אחד מדבריה אהור לא ישוב ריקם
כי אל מלך נאמן אתה * ברוך אתה יהוה האל
הנאמן בכל דבריו :

רחם על ציון כי היא בית תינו ולעלובת נפש
תושיע במהרה בימינו * ברוך אתה יהוה
מישמת ציון בבניה :

שמחנו יהוה אלהינו באלהינו הנביאים עבדך
ובמלכות בית דוד משיחך במהרה יבא

ויגל

ויגל לבנו * (על כסאו לא ישב זר ולא ינחלו
עד אחרים את כבודו) כי בשם קדשך נשבעת
לו שלא יכפרה נרו לעולם ועד * ברוך אתה
יהוה מגן דוד :

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל
יום השבת הוה שנתת לנו יהוה אלהינו
לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארת על הכל
יהוה אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך
יתברך שמה בפי כל חי תמיד לעולם ועד *
ברוך אתה יהוה מקדש השבת :

הפטרת ויקרא ישעיה סימן מג

עם־זו יצרתי לי תהלתי יספרו : ולא־אתי קראת
יעקב כִּי־יגעת בי ישראל : לא־הבאת לי
שה ערתִיךָ וזכִּיתִיךָ לא כבדתני לא העבדתִיךָ
במנחה ולא הונעתִיךָ בלבונה : לא קנית לי בכסף
קנה וחלב וזכִּיתִיךָ לא הרויתני אך העבדתני
בחטאותִיךָ הונעתני בעונתִיךָ : אנכי אנכי הוא
מחה פשעִיךָ למעני וחטאתִיךָ לא אזכור : הזכירני

נשפטה

ששטה יחד ספר אתה למען תצדק : אביך
הראשון הטא ומליציה פשעו בי : ואחלל שרי
קדש ואתנה לחרם יעקב וישראל לגדופים : ועתה
שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו : כה אמר
יהוה עשה ויצרף מבטן יעורף אלתירא עבדי
יעקב וישרון בחרתי בו : כי אצק מים על צמא
ונזולים עלי יבשה אצק רוחי על ירעה וברכתי
על צאצאיה : וצמחו בבין חציר בערבים על
יבלי מים : זה יאמר ליהוה אני זה יקרא בשם
יעקב וזה יכתוב ידו ליהוה ובשם ישראל יבנה :
כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות
אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים :

ער כאן לאיטליאני

ומי כמוני יקרא ויגידה ויערבה לי משומי עם
עולם ואותיות ואשר תבאנה יגידו למו :
אל תפחדו ואל תרתו הלא מאז השמעתיה
והגדתי ואתם עדי היש אלוה מבלעדי ואין צור
בל ידיעתי : יצרי פסל כלם תהו וחמודיהם בל
יעירו ועדיהם רמה בל יראו ובל ידעו למען

יבשו

מח על המח
מח על המח

יבשו : מי יצר אל ופסל נסך לבלתי הועיל : הן
כל חבריו יבשו וחרשים המה מאדם תקבצו כלם
יעמדו יפחדו יבשו יחד : חרש ברזל מעצר ופעל
בפחם ובמקבות יצרהו ויפעלהו בזרוע כחו נס
רעב ואין פח לא שתה מים ויעף : חרש עצים
נטה קו יתארהו בשרר יעשהו במקצעות ובמחונה
יתארהו ויעשהו כתבנית איש כתפארת אדם
לשבת בית : לכרת לו ארזים ויקח תרזה ואלון
ויאמין לו בעצי יער נטע ארו וגשם יגדל : והיה
לאדם לבער ויקח מהם ויחס אף ישיק ואפה לחם
אף יפעל אל וישתחו עשהו פסל ויסגד למו :
חציו שרף במראש על חציו בשר יאכל יצלה
צרו וישבע אף יחס ויאמר האח חמותי ראיתי
אור : וישאריתו לאל עשה לפסלו יסגד לו וישתחו
ותפלל אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה : לא
ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהם מהשפיל
לבתם : ולא ישיב אל לבו ולא דעת ולא אתבונה
לאמר חציו שרפתו כמו אש ואף אפיתי ערנה ליו
לחם אצלה בשר ואכל ויתרו לתועבה אעשת

לבו

מח על המח
מח על המח

לכול עין אסגוד: רעה אפר לב הותל הסחו ולא
יציל את נפשו ולא יאמר הלא שקר בימיני:
זכר אלה יעקב וישראל כי עבדי אתה יצרתיה
עבד לי אתה ישראל לא תנשני: מחיתי כעב
פשעיה וכענן הטאתיה שובה אלי כי גאלתיה:
רנו שמים כי עשה יהוה הריעו תחתיות ארץ פצחו
הרים רנה יער וכל עץ בו כי גאל יהוה יעקב
ובישראל יתפאר:

הפטרות צו ורמיה סימן ז

כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עלתיכם
ספו על זנבתיכם ואכלו בשר: כי לא
דברתי את אבותיכם ולא צויתם ביום הוציא
אותם מארץ מצרים על דברי עולה וזבח: כי
אסאתה דבר הזה צויתי אותם לאמר שמעו
בקולי והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם
והלכתם בכל הדרך אשר אצוה אתכם למען
יטב לכם: ולא שמעו ולא הטנו את דאזנם וילכו
במעצות בשררות לבם הרע והיו לאחור ולא
לפנים: למך היום אשר יצאו אבותיכם מארץ

מצרים

מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם את כל
עבדי הנביאים יום השכם ושלה: ולא שמעו
אלי ולא הטו את דאזנם ויקשו את ערפם הרעו
מאבותם: ודברת אליהם את כל הדברים
האלה ולא ישמעו אליה וקראת אליהם ולא
יענוכה: ואמרת אליהם זה הגוי אשר לוא שמעו
בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אברה האמונה
ונכרתה מפיהם:

והאיטלייאני מרליגין כל זה ואו' ב"פ שבסוף ומסיימים החפטרות

גוי נזרף והשליכי ושאי על שפים קינה פי מאם
יהוה ויטש אתה עברתו: כי עשו בני
יהודה הרע בעיני נאם יהוה שמו שקוציהם בבית
אשר נקרא שמי עליו לטמאו: וכנו במות התפת
אשר פניא בך הנם לשרף את בנייהם ואת בנותיהם
באש אשר לא צויתי ולא עלתה ערלבי: לכן
הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת
וגיא בך הנם פי אסניא ההרנה וקברו בתפת
מאין מקום: והיית נבלת העם הזה למאכל לעוף
השמים ולבהמת הארץ ואין מחריר: והשבת

מערי

ויקרא יג 15

מערי יהודה ומחצורת ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול פלה כי לחרפה תהיה הארץ : בעת ההיא נאם יהוה ויוציאו את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם מקבריהם : ושטחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אהבו ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו : ונבחר מות מחיים לכל השארית הנשארים מן המשפחה הרעה הזאת בכל המקומות הנשארים אשר יהיה שם נאם יהוה צבאות :

ומרגלן ואומרים אלו שני פסוקים שם סימן ט'

כה אמר יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו ואל יתהלל עשיר בעשרו : כי אם בזאת יתהלל המתהלל השפל וידע אתי כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי אסיהוה :

ער כאן לספרדים ולאשכנזים שם סימן י'

מאין

מאין כמוה יהוה גדול אתה וגדול שמך בגבורה : מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך :

הפטרת שמיני שמואל ב' סימן ו'

ויסוף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלף : ויקם וילך דוד וכל העם אשר אתו מבעלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו : וירכיבו את ארון האלהים לעגלה חדשה וישארו מבית אבינרב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינרב נהגים את העגלה חדשה : וישארו מבית אבינרב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הרך לפני הארון : ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים : ויבאו עד גרן נכון וישלח עזא אר ארון האלהים ויאחו בו כי שמטו הבקר : ויחראף יהוה בעזה ויבחרשם האלהים על השל ומת שם עם ארון האלהים : ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ

בעזה

בעזרה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום
 הוזה: וירא דוד את־יהוה ביום ההוא ויאמר איך
 יבוא אלי ארון יהוה: ולא־אבה דוד להסיר אליו
 את־ארון יהוה על־עיר דוד וישחזו דוד בית־עבד־
 אדם הנתי: וישב ארון יהוה בית עבד אדם הנתי
 שלשה חדשים ויברך יהוה את־עבד אדום ואת־
 כל־ביתו: ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את־
 בית עבד אדום ואת־כל־אשר־לו בעבור ארון
 האלהים ויך דוד ויעל את־ארון האלהים מבית
 עבד אדם עיר דוד בשמחה: והי כי צעדו נשאי
 ארון־יהוה ששה צעדים וזבחה שור ומריא: ודוד
 מכרפר בכל־עז לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד:
 ודוד וכל־בית ישראל מעלים את־ארון יהוה
 בתרועה ובקול שופר: והיה ארון יהוה בא עיר
 דוד ומיכל בת־שאול נשקפה בעד החלון ותרא
 את־המלך דוד מפזז ומכרפר לפני יהוה ותבו לו
 בלבב: ויבאו את־ארון יהוה ויאנו אתו במקומו
 בתוך האהל אשר נטהלו דוד ויעל דוד עקות
 לפני יהוה ושלמים: ויכל דוד מהעלות העולה
 והשלמים

והשלמים ויברך את־העם בשם יהוה צבאות:
 ויחלק לכל־העם לכל־המון ישראל למאיש ועד
 אשה לאיש חלת לחם אבות ואשפר אחד ואשישה
 אחת ויך כל־העם איש לביתו:

עד כאן לספרים

וישב דוד לברך את־ביתו ותצא מיכל בת־שאול
 לקראת דוד ותאמר מה־נכבד היום מלך
 ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו
 כהנלות נגלות אחר הרקים: ויאמר דוד אל־
 מיכל לפני יהוה אשר בחרני מאביך ומכל־
 ביתו לצות אתי נגיד על־עם יהוה על־ישראל
 ושחקתי לפני יהוה: ונקלתי עוד מזאת והייתי
 שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם
 אכבדה: ולמיכל בת־שאול לא־היה לה ילד עד
 יום מותה: והי כי־ישב המלך בביתו ויהוה הניח
 לו מסביב מכל־איביו: ויאמר המלך אל־נתן הנביא
 דאה נא אנכי וישב בבית ארזים וארון האלהים
 ישב בתוך היריעה: ויאמר נתן אל־המלך כל
 אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך:

עד

ער כאן לאיטאליאני

ספר אבותינו פסוק

ויהי כלילה ההוא * ויהי דברי יהוה אל נתן לאמר:
 לך ואמרת אל עבדי ארדוד כה אמר יהוה
 האתה תבנה לי בית לשבתי: כי לא ישבתי בבית
 למיזם העלתי את בני ישראל ממצרים ועד היום
 הוזה ואחיה מתהלך באהל ובמשכן: בכל אשר
 התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את
 אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי
 את ישראל לאמר למה לא יבניתם לי בית ארזים:
 ועתה כהתאמר לעבדי לרוד כה אמר יהוה
 צבאות אני לקחתך מן הגוה מאחר הצאן להיות
 נגיד על עמי על ישראל: ואחיה עמך בכל אשר
 הלכת ואכרתה את כל איביך מפניך ועשיתי לך
 שם גדול בשם הגדלים אשר בארץ: ושמתו מקום
 לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז
 עוד ולא יסיפו בני עולה לענותו כאשר בראשונה:
 ולמן היום אשר צויתי שפטים על עמי ישראל
 והניחתי לך מכל איביך והגיד לך יהוה כי בית
 יעשה לך יהוה: כי ימלא ימך ושכבת את

אבתך

אבתך והקימתי את זרעך אחריך אשר יצא
 ממעיק והכיותי את ממלכתו: הוא יבנה בית
 לשמי וכוננתי את כסא ממלכתו עד עולם: אני
 אהיה ללו לאב והוא יהיה לילי לבן אשר בהעותו
 והכחתי בישבט אנשים ובנגעי בני אדם: וחסדי
 לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעם שאול אשר
 הסרתי מפניך: ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם
 לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם: ככל הדברים
 האלה וככל החזון הזה בן דבר נתן ארדוד:

ספר אבותינו פסוק

הפטרות תוריע מלכים ב' סימן ד'

ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים
 לחם בכורים עשרים לחם שערים וכרמל
 בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו: ויאמר משרתו
 מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם
 ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול והותר: ויתן
 לפניהם ויאכלו ויתרו כדבר יהוה: ונעמן שר
 צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא
 פנים כיבו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה
 גבור חיל מצרע: וארם צאו גדודים וישבו

מארץ

מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן :
ותאמר אל גברתה אחלי אדני לפני הנביא
אשר בשמרון או יאסף אתו מצרעתו : ויבא
ויגד לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה
אשר מארץ ישראל : ויאמר מלך ארם לךבא
ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו
עשר כפרי כסף וששת אלפים זהב ועשר חליפות
בגדים : ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה
כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את
נעמן עבדי ואספתו מצרעתו : ויהי כקרא מלך
ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים
אני להמית ולהחיות כיוה שולח אלי לאסף איש
מצרעתו כי אך דעו נא וראו כדמתאנה הוא לי :
ויהי כשמעו אלישע איש האלהים כי קרע מלך
ישראל את בגדיו וישלח אליהמלך לאמר למה
קרעת בגדיך יבאנא אלי וידע כי יש נביא
בישראל : ויבא נעמן בסוסו וכרכבו ויעמד פתח
הבית לאלישע : וישלח אליו אלישע מלאך
לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן וישב

בשרך

בספר

בשרך לך וטהר : ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה
אמרתי אלי יצא יצוא ועמד וקרא בשם יהוה
אלהיו והניף ידו אל המקום ואסף המצורע :
הלא טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי
ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך
בחמה : ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי
דבר גדול הנביא דבר אליך הלא תעשה ואף
כי אמר אליך רחץ וטהר : וירד ויטבל בירדן
שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו
כבשר נער קטן ויטהר : וישב אל איש האלהים
הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה
נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם
בישראל ועתה קחנא ברכה מאת עבדך : ויאמר
חיהוה אשר עמדת לפניו אם יאקח ויפצרבו
לקחת וימאן : ויאמר נעמן ולא יתנא לעבדך
משא צמד פרדים אדמה כי לוא יעשה עוד עבדך
עלה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה : לדבר
הזה יסלח יהוה לעבדך כבוא אדני בית דרמון
להשתחות שמה והוא נשען על ידיו והשתחוית

בית

ויקרא יד 14

אמור

בית רמון בהשתחית בית רמון יסלחנא יהוה
לעבדך בדבר הזה : ויאמר לו לך לשלום וילך
מאתו כברת ארץ :

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

הפטרת מצורע כמנהג האיטאליאני מלכים ב' סימן ז'

וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁע שִׁמְעוּ דְבַר יְהוָה כֹּה וְאָמַר
יְהוָה כַּעַתּוּ מָחָר סֵאֵה סֵלֶת בְּשִׁקְל
וּסְאֵתִים שְׁעִירִים בְּשִׁקְל בְּשֶׁעַר שִׁמְרוֹן : וַיַּעַן
הַשְּׁלִישׁ אִישׁ־לְמֶלֶךְ נִשְׁעַן עַל־יָדוֹ אֶת־אִישׁ
הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה אַרְבּוֹת בְּשָׁמַיִם
הִיחִירָה הַדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הַנֶּכֶד רָאָה בְּעֵינַי
וּמִשֶּׁם לֹא תֹאכַל :

והספרדים והאשכנזים מתחילין מכאן

וְאַרְבַּעָה אַנְשִׁים הָיוּ מִצְרַעִים פָּתַח הַשַּׁעַר
וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מַה אֲנַחְנוּ
יֹשְׁבִים פֹּה עַד־מָתָנוּ : אִם־אָמַרְנוּ נִבּוֹא הָעִיר
וְהָרַעַב בְּעִיר וּמָתָנוּ שָׁם וְאִם־יִשְׁכְּנוּ פֹה וּמָתָנוּ
וְעַתָּה לָכֵן וּנְפֹלָה אֶל־מַחֲנֵה אֲרָם אִם־יִחִינּוּ נַחִיה
וְאִם־יָמִיתָנוּ וּמָתָנוּ : וַיִּקְמוּ בְנֵי־הַשַּׁעַר לֵבּוֹא אֶל־מַחֲנֵה
אֲרָם וַיִּבְאוּ עַרְקָצָה מַחֲנֵה אֲרָם וְהִנֵּה אִישׁ־שֵׁם
אִישׁ

אִישׁ : וְאָדָנִי הִשְׁמִיעַ וְאֶת־מַחֲנֵה אֲרָם קוֹל רֹכֵב
קוֹל סוֹס קוֹל חֵיל גָּדוֹל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו
הִנֵּה שִׁכְרַע־עַל־יָנוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־מַלְכֵי הַחַתִּים
וְאֶת־מַלְכֵי מִצְרַיִם לִבּוֹא עֲלֵינוּ : וַיִּקְוּוּ וַיָּנֹסוּ
בְּנִשְׁף וַיַּעֲזְבוּ אֶת־אֱהֲלֵיהֶם וְאֶת־סוּסֵיהֶם וְאֶת־
חֲמֹרֵיהֶם הַמַּחֲנֵה כַּאֲשֶׁר הָיָא וַיָּנֹסוּ אֶל־נַפְשָׁם :
וַיִּבְאוּ הַמִּצְרַעִים הָאֵלֶּה עַרְקָצָה הַמַּחֲנֵה וַיִּבְאוּ
אֶל־אֶהֱל אֶחָד וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׂאוּ מִשֶּׁם כֶּסֶף
וְזָהָב וּבָגָדִים וַיִּלְכוּ וַיִּטְמְנוּ וַיִּשְׁכְּנוּ וַיִּבְאוּ אֶל־אֶהֱל
אֲחֵר וַיִּשְׂאוּ מִשֶּׁם וַיִּלְכוּ וַיִּטְמְנוּ : וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־
רֵעֵהוּ לֹא־יִכֵּן אֲנַחְנוּ עֹשִׂים הַיּוֹם הַזֶּה יוֹם־בִּשְׂרָה
הוּא וְאֲנַחְנוּ מַחֲשִׁים וְחָכִינוּ עַד־אֲזַר הַבִּקְדָּה
וּמִצְאָנוּ עוֹן וְעַתָּה לָכֵן וְנִבְאָרָה וְנִגִּידָה בֵּית
הַמֶּלֶךְ : וַיִּבְאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל־שַׁעַר הָעִיר וַיִּגִּידוּ לָהֶם
לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל־מַחֲנֵה אֲרָם וְהִנֵּה אִישׁ־שֵׁם אִישׁ
וְקוֹל אֲדָם כִּי אִסְהָסוּס אֲסוֹר וְהַחֲמוֹר אֲסוֹר
וְאֱהֲלִים כַּאֲשֶׁר מָה : וַיִּקְרָא הַשְּׁעִירִים וַיִּגִּידוּ בֵּית
הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה : וַיִּקֶם הַמֶּלֶךְ לַיְלָה וַיֹּאמֶר אֶל־
עַבְדָּיו אַנִּידֵה־נָא לָכֶם אֶת אֲשֶׁר־עָשׂוּ לָנוּ אֲרָם

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

ידעו כירעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להחכה
בהשדה לאמר כירצאו מן העיר ונתפשם חיים
ואלה העיר נבא: ויען אחר מעבדיו ויאמר ויקח
נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו
בה הנם ככל החמון ישראל אשר נשארו בה
הנם ככל החמון ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה:
ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה
ארם לאמר לכו וראו: וילכו אחריהם עד הירדן
והנה כל הדרך מלאה בגדים וכלים אשר השליכו
ארם בהחפזם וישבו המלאכים ויגידו למלך:
ויצא העם ויבזו את מחנה ארם והי סאה סלת
בשקל וסאתים שערים בשקל כדבר יהוה: והמלך
הפקיד את השליש אשר נשען עריו על השער
וירמסו העם בשער וימת כאשר דבר איש
האלהים אשר דבר ברדת המלך אליו: והי
כדבר איש האלהים אל המלך לאמר סאתים
שערים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר
בשער שמרון: ויען השליש את איש האלהים
ויאמר והנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה

כדבר

כדבר הזה ויאמר הנך ראה בעיניך ומשם לא
תאכל: ויהילו בן וירמסו אתו העם בשער וימת:

והאיטאליאני מוסיפין כסימן י"ב

ויחן יהוה אתם וירחמם ויפן אליהם למען בריתו
את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם
ולא השליכם מעל פניו עד עתה:

הפטרות אחרי מות יחזקאל סימן כ"ב

ויהי דברי יהוה אלי לאמר: ואתה בן אדם
התשפט התשפט את עיר הדמים והודעתה
את כל תועבותיה: ואמרת כה אמר אדני יהוה
עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים
עליה לטמאה: בדמך אשר שפכת אשמת
ובגלולך אשר עשית טמאת ותקריבי ימך ותבוא
עד שנותיך על כן נתתיך חרפה לגוים וקלסה
לכל הארצות: הקרבות והרחקות ממך יתקלסו
בך טמאת השם רבת המהומה: הנה נשיאי
ישראל איש לדעו היו בך למען שפך דם: אב
ואם תקלו בך לגר עשו בעשק בתוכך יתום

ואלמנה

ואלמנה הונו כן : קדשי בזית ואת שבתתי חללת : אנשי רכיל היו כן למען שפדדם ואל-ההרים אכלו כן זמה עשו בתוכך : ערות אב גלהיך טמאת הנדה ענרביך : ואיש ואת אישת רעהו עשה תועבה ואיש את-כלתו טמא בזמה ואיש את-אחותו בת-אביו ענהיך : שחד לקחור כן למען שפדדם נשך ותרביית לקחת ותבצעי רעך בעשק ואתי שכחת נאם אדני יהוה : והנה הכיתי כפי אל-בצעך אשר עשית ועל-דמך אשר היו בתוכך : היעמד לבך אסתחזקנה ידיך לימים אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי ועשיתי : והפיצותי אתך בגוים וזריתך בארצות והתמתי טמאתך ממך : ונחלת כן לעיני גוים וידעת כי-אני יהוה :

הפטרות קדושים כמנהג האיטאליאני יחוקאל סימן כ'

ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחודש באו אנשים מזקני ישראל לדרש את-יהוה וישבו לפני :

כאן מתחילים הספרדים

ויהי דברי-יהוה אלי לאמר : בן-אדם דבר אתי זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הדררש אתי אתם באים חייאני אס-אדרש לכם נאם אדני יהוה : התשפט אתם התשפוט בן-אדם את-תועבת אבותם הודיעם : ואמרת אליהם כה-אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם : ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל-ארץ אשר-תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל-הארצות : ואמר אלהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל-תטמאו אני יהוה אלהיכם : וימררני ולא אבו לשמע אלי איש את-שקוצי עיניהם לא השליכו ואת-גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם לבלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים : ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הנזים אשר-המה בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים : ואוציאם מארץ מצרים ואבאם אל-

המדבר : ואתן להם את-חקותי ואת-משפטי
הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם :
וגם את-שבתותי נתתי להם להיות לאות ביני
ובניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם : וימררבי
בית-ישראל במדבר בחקותי לא-הלכו ואת-
משפטי מאסו אשר יעשה אתם האדם וחי בהם
ואת-שבתתי חללו מאד ואמר לשפך חמתי
עליהם במדבר לכלותם : ואעשה למען שמי
לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם :
וגם-אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי הביא
אותם אל-הארץ אשר-נתתי זבת חלב ודבש
צבי היא לכל-הארצות : יען במשפטי מאסו ואת-
חקותי לא-הלכו בהם ואת-שבתותי חללו כי
אחרי גלוליהם לבם הלך : ותחס עיני עליהם
משחתם ולא-עשיתי אותם כלה במדבר : ואמר
אל-בניהם במדבר בחוקי אבותיכם אל-תלכו
ואת-משפטיהם אל-תשמרו וגלוליהם אל-
תטמאו : אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו ואת-
משפטי שמרו ועשו אותם : ואת-שבתותי קדשו

והיו לאות ביני וביניכם לדעת כי אני יהוה
אלהיכם :

הפטרת קרושים כמנהג האשכנזים תרי עשר עמוס סי' ט'

הלוא כבני כשיום אתם לי בני ישראל נאם-
יהוה הלוא את-ישראל העליתי מארץ
מצרים ופלשתיים מכפתור וארם מקיר: הנה עיני
ארני יהוה בממלכת החטארת והשמדתי אתה
מעל פני האדמה אפס כי לא השמיד אשמיד
את-בית יעקב נאם-יהוה : ביהנה אנכי מצוה
והנעותי ככל-הגוים את-בית ישראל כאשר ינוע
כפברה ולא-יפול צרור ארץ : בחרב ימותו כל
חטאי עמי האמרים לא-תגיש ותקדים בעדינו
הרעה : ביום ההוא אקים את-סכת דויד הנפלת
וגדרתי את-פרציהן והריסתיו אקים ובניתיה בימי
עולם : למען ירשו את-שארית אדום וכל-הגוים
אשר-נקרא שמי עליהם נאם-יהוה עשה זאת :
הנה ימים באים נאם-יהוה ונגש חורש בקוצר
ודרך ענבים כפסח הזרע והטיפו ההרים עמים
וכל-הגבעות תתמוגגנה : ושבתתי את-שבות עמי

ישראל ובנו ערים נשמות וישבו ונטעו כרמים
ושתו את יינם ועשו גנות ואכלו את פריהם :
ונטעתים ער אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם
אשר נתתי להם אמר יהוה אלהיך :

הפטרת אמור יהוקאל סומן ס"ד

והבהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את
משמרת מקדשי בתעות בני ישראל
מעלי המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני
לחקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה : המה יבאו
אל מקדשי והמה יקרבו אל שלחני לשרתני
ושמרו את משמרתני : והיה בבואם אל שערי
החצר הפנימית בגדי פשתים ילבישו ולא יעלה
עליהם צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית
וכיתה : פארי פשתים יהיו ערראשם ומכנסים
פשתים יהיו ועל מתניהם לא יחגרוו ביזע : ובצאתם
אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם
יפשטו ארזי בגדיהם אשר יהמה משרתים כס
והניחו אותם כל שכת הקדש ולבישו בגדים אחרים
ולא יקדשו את העם בכגדיהם : וראשם לא יגלחו

ופרע

ופרע לא ישלחו כסום יכסמו את ראשיהם : ויין
לא ישתו כל כהן בבואם אל החצר הפנימית :
ואלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים בני אם
בתולת מורע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה
אלמנה מכהן יקחו : ואת עמי יורו בין קדש לחל
ובין טמא לטהור יודעם : ועל ריב המה יעמדו
לישפט במשפטי ושפטו ואת תורתי ואת חקתי
בכל מועדי ישמרו ואת שבתותי יקדשו : וארמת
אדם לא יבוא לטמאה בני אם יראב ולאם ולבן
ולבת לאח ולאחות אשר לא היתה לאיש יטמאו :
ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו לו : וכיום באו
אל הקדש אל החצר הפנימית לשרת בקדש
יקריב חטאתו נאם אדני יהוה : והיתה להם לנחלה
אני נחלתם ואחזה לאיתתנו להם בישראל אני
אחותם : המנחה והחטאת והאשם המה יאכלום
וכל יחרום בישראל להם יהיה : וראשית כל בכורי
כל וכל תרומת כל מכל תרומותיכם לכהנים יהיה
וראשית עריסותיכם תתנו לכהן להניח ברכה אל
ביתך : כל נבלה וטרפה מן העוף ומן הבהמה

למשפט ק' ישמרו ק'

מלעיל

לא

לא יאכלו הכהנים :

הפטרת בהר סיני כמנהג הספרדים והאשכנזים ירמיה סימן ל"ב

וַיֹּאמֶר ירמיהו היה דבר יהוה אלי לאמר : הנה
 חנמאל בן שלם דוד בן אליה לאמר
 קנה לך את שדי אשר בענתות כי דך משפט
 הנאלה לקנות : ויבא אלי חנמאל בן דוד כדבר
 יהוה אל חצר המטרה ויאמר אלי קנה נא את
 שדי אשר בענתות אשר בארץ בנימן כי לך
 משפט הירשה ולך הנאלה קנה לך ואלע כי דבר
 יהוה הוא : ואקנה את השדה מאת חנמאל בן
 דוד אשר בענתות ואשקלהלו את הכסף שבעה
 שקלים ועשרה הכסף : ואכתב בספר ואחתם
 ואער עדים ואשקל הכסף במאזנים : ואקח את
 ספר המקנה את החתום המצוה והחקים ואת
 הגלוי : ואתן את הספר המקנה אל ברוך בן נריה
 בן מחסיה לעיני חנמאל דוד ולעיני העדים
 הכתבים בספר המקנה לעיני כל היהודים הישבים
 בחצר המטרה : ואצוה את ברוך לעיניהם לאמר :
 בהאמר יהוה צבאות אלהי ישראל לקוח את

הספרים

הספרים האלה את ספר המקנה הזה ואת החתום
 ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בכלי חרש למען
 יעמדו ימים רבים : כי כה אמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל עוד יקנו בתים ושרות וכרמים בארץ
 הזאת : ואתפלל אליהוה אחרי תני את ספר
 המקנה אל ברוך בן נריה לאמר : אהה אדני
 יהוה הנה אתה עשית את השמים ואת הארץ
 בכחך הגדול ובזרעך הנטויה לאיפלא ממה כל
 דבר : עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות אל
 חיק בניהם אחריהם האל הגדול הנבור יהוה
 צבאות שמו : גדל העצה ורב העליליה אשר
 עיניך פקחות על כל דרכי בני אדם לתת לאיש
 כדרכיו וכפרי מעליו : אשר שמת אתות ומפתים
 בארץ מצרים ערתיים הזה ובישראל ובאדם
 ותעשה לך שם כיום הזה : ותצא את עמך את
 ישראל מארץ מצרים באתות ובמזפתים וביד
 חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא גדול : ותתן להם
 את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם לתת
 להם ארץ זבת חלב ודבש : ויבאו וירשו אתה

ולא

ולא שמעו בקולך ובתרותך לאהלכו את כל
אשר צויתם להם לעשות לא עשו ותקרא אתם
את כל הרעה הזאת : הנה הסללות באו העיר
ללכה והעיר נתנה ביד הכשדים הנלחמים עליה
מפני החרב והרעב והדבר ואשר דברת היה
והנה ראה : ואתה אמרת אלי אדני יהוה קנה
לך השדה בפסוף והעד עדים והעיר נתנה ביד
הכשדים : ויהי דברי יהוה אלי ירמיהו לאמר : הנה
אני יהוה אלהי כל בשר הממני **פלא כל**

דבר : **פלא כל** : הפטרות כהר סיני כמנחת האשכנזים והוא הפטרות כחוקתי

כמנחת הספרדים והאשכנזים כירמיה סימן ט"ד

יהוה עי ומעו ומנוסי ביום צרה אליך גוים
יבאו מאפסי ארץ ויאמרו אך שקר נחלו
אבותינו הבל ואיך בם מועיל : היעשה לזו אדם
אלהים והמה לא אלהים : לבן הנני מודיעם
בפעם הזאת אודיעם את ידך ואת גבורתי וידעו
כי שמי יהוה : חטאת יהודה כמובנה בעט ברזל
בצפרן שמיר חרושה על לוח לבם ולקרנות

מזבחתיכם

מזבחתיכם : פזר בניחם מזבחותם ואשריהם
על עץ רענן על גבעות הנבהות : הררי בשרה
חילך כל אוצרותיך לבו אתן במתיך בחטאת
בכל גבולך : ושמתה ובה מנחלתך אשר נתתי
לך והעבדתיך את איביך בארץ אשר לא ידעת
כי אש קדחתם באפי עד עולם תוקר : כה אמר
יהוה ארור הגבר אשר יטח באדם ושם בשר
זרעו ומן יהוה יסור לבו : והיה כערער בערכה
ולא יראה כי יבוא טוב ושכן חררים במדבר
ארץ מלחה ולא תשב : ברוך הגבר אשר יטח

ביהוה והיה : יהוה מבטחו : והיה כעץ שתול

על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא ירא כי יבא

חס והיה עלהו רענן ובשנת בצרת לא ידאג

ולא ימוש מעשות פרי : עקב הלב מפל ואנש

הוא מי ידענו : אני יהוה חקר לב בחר כליות

ולתת לאיש כדרכו כפרי מעלליו : לרא דג

ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי ימו

יעזבו ובאחריתו יהיה נבל : כסא כבוד מרום
כראשון מקום מקדשנו : מקוה ישראל יהוה כל

עיוכך

והוא ק
בחרבו ק ימו ק

עֹבֵד יִבְשׁוּ יְסוּרֵי בָאָרֶץ יִכְתְּבוּ כִּי עֹבְדוֹ מִקֹּדֶרֶת
 מִיַּם־חַיִּים אֶת־יְהוָה : רַפְּאֵנִי יְהוָה וְאַרְפָּא הוֹשִׁיעֵנִי
 וְאַרְשֶׁעָ כִּי תִהְלֵתִי אֵתָּה :

הפטרת כחקתי כמנהג האיטאליאני יחזקאל סימן לד'

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : בְּיָדָם הִנְבֵּא
 עַל־רוּעֵי יִשְׂרָאֵל הִנְבֵּא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
 לְרָעִים כֹּה־אָמַר : אֲדֹנָי יְהוִה הוּא רוּעֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר הָיוּ רָעִים אֹתָם הֲלֹא הֲצִאֵן יָרְעוּ הָרָעִים :
 אֶת־הַחֶלֶב תֹּאכְלוּ וְאֶת־הַצֶּמֶר תִּלְבְּשׁוּ הַבְּרִיָּאָה
 תִּזְבְּחוּ הַצֹּאֵן לֹא תִרְעוּ : אֶת־הַנְּחֻלֹת לֹא חֹקַתֶם
 וְאֶת־הַחֹלָה לֹא־רַפְּאֵתֶם וְלִנְשַׁבֵּרֶת לֹא חִבַּשְׁתֶּם
 וְאֶת־הַנְּדָחַת לֹא הִשְׁבַּתֶם וְאֶת־הָאֲבֵדֶת לֹא
 בִקְשַׁתֶּם וּבַחֻקָּה רַדִּיתֶם אִתֶּם וּבִפְרֹךְ : וּתְפֹצִינָה
 מִבְּלֵי רָעָה וּתְהַיִּינָה לֹאכְלָה לְכַל־חַיִּית הַשָּׂדֶה
 וּתְפֹצִינָה : יִשְׁנוּ צֹאֲנֵי בְּכַל־הַהָרִים וְעַל־כָּל־נִבְעָה
 רְמָה וְעַל כָּל־פְּנֵי הָאָרֶץ נִפְצוּ צֹאֲנֵי וְאִין דּוֹרֵשׁ
 וְאִין מִבְּקֵשׁ : לִכֵּן רָעִים שָׁמְעוּ אֶת־דְּבַר יְהוָה :
 חִי־אֲנִי נָאִם : אֲדֹנָי יְהוִה אֲסִדֵּל יַעַן הָיִיתָ צֹאֲנֵי
 לְבֹז וּתְהַיִּינָה צֹאֲנֵי לֹאכְלָה לְכַל־חַיִּית הַשָּׂדֶה מֵאִין
 רָעָה

רָעָה וְלֹא־דִרְשׁוּ רָעֵי אֶת־צֹאֲנֵי וַיָּרְעוּ הָרָעִים אֹתָם
 וְאֶת־צֹאֲנֵי לֹא רָעוּ : לִכֵּן הָרָעִים שָׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה :
 כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי אֶל־הָרָעִים וּדְרַשְׁתִּי אֶת־
 צֹאֲנֵי מִיָּדָם וְהִשְׁבַּתִּים מִרְעוֹת צֹאֵן וְלֹא־יָרְעוּ עוֹד
 הָרָעִים אֹתָם וְהִצַּלְתִּי צֹאֲנֵי מִפִּיהֶם וְלֹא־תִהְיֶין
 לֶהֱם לֹאכְלָה : כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי אֲנִי
 וּדְרַשְׁתִּי אֶת־צֹאֲנֵי וּבִקְרָתִים : כְּבִקְרַת רָעָה עָדְרוּ
 בַּיּוֹם־הַהוּא בְּתוֹךְ־צֹאֲנֵי נִפְרָשׁוּת כִּן אֲבַקֵּךְ אֶת־
 צֹאֲנֵי וְהִצַּלְתִּי אֶתְהֶם מִכָּל־הַמְּקוֹמֹת אֲשֶׁר נִפְצוּ שֵׁם
 בַּיּוֹם עֵינַי וְעַרְפַּל : וְהוֹצֵאתִים מִן־הָעַמִּים וּקְבַצְתִּים
 מִן־הָאֲרָצוֹת וְהִבִּיֹּאתִים אֶל־אֶדְמַתְם וְרַעִיתִים אֶל־
 הָרִי יִשְׂרָאֵל בְּאִפְיָקִים וּבְכָל מוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ : בְּמִרְעֵה
 טוֹב אֲרַעָה אֶתְּם וּבְהָרֵי מְרוֹם־יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה נֹוֹחַם
 שֵׁם תִּרְבְּצֵנָה בְּנוֹה טוֹב וּמִרְעֵה שִׁמֹן תִּרְעִינָה אֶל־
 הָרִי יִשְׂרָאֵל : אֲנִי אֲרַעָה צֹאֲנֵי וְאֲנִי אֲרַבִּיעֶם נָאִם
 אֲדֹנָי יְהוִה :

קריאת ספסיר לשבת וראש הרש

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּבִשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם
 וּשְׁנֵי עֶשְׂרֵנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשִׁמֹן
 וַיִּקְרָא טו 16 וְנִסְכּוֹ

ונספּו : עלת שבת בשבתו על-עלת התמיד

ונסכה :

פ

ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני-בקר שנים ואיל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימם : ושלושה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפרהאחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד : ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניהח אשה ליהוה : ונספיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישית ההין לאיל ורביעית ההין לכבש יין זאת עלת החדש בחדשו לחדשי השנה : ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על-עלת התמיד יעשה ונספּו :

הפטרת לשבת וראש חרש ישעיה סימן ס"ו

כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי איזה בית אשר תבנרלי ואיזה מקום מנוחתי : ואת-כל-אלה ידי עשתה והיו כל-אלה נאסיהוה וארזה אביש אל-עני ונכה-רוח וחרד על-דברי: שוחט השור מפה-איש זובח השנה ערף

כלב

כלב מעלה מנחה דס-חזיר מזכיר לבנה מברך און נס-המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם הפצה : גם-אני אבחר בתעלליהם ומגורתם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא-הפצתי בחרו : שמעו דבר-יהוה החרדים אל-דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבשו: קול שאון מעיר קול מהיבל קול יהוה משלם גמול לאיביו: בטרם תחיל ידה בטרם יבא חבל לה והמליטה זכר : מי-שמע בזאת מי ראה כאלה היוחל ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי-חלה גם-ילדה ציון את-בניה: האני אשביר ולא אוליד יאמר יהוה אם-אני המוליד ועצרתי אמר אלהיך : שמחו את-ירושלם וגילו בה כל-אהביה שישו אתה משויש כל-המתאבלים עליה: למען תינקו ושבעתם משד תנחמיה למען תמצו והתענגתם מזיו כבודה : כי-כה אמר יהוה הנני נוטה-אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם ער-צד תנשאו

ועל

ועל-בדכים תשעשעו : באיש אשר אמו תנחמנו
בן אנכי אנחמכם ובירושלם תנחמו : וראיתם
ישש לבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונודעה
יד יהוה את-עבדיו וזעם את-איביו : כי הנה יהוה
באיש יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו
וגערתו בלהבי-אש : כי באיש יהוה נשפט ויחרבו
את-כל-בשר ורבו חללי יהוה : המתקדשים
והמטהרים אל-הונות אחר אחר בנהו אכלי בשר
החזיר והשקץ והעכבר יחדו יספו נאס-יהוה :
ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את-
כל-הגוים וחלשנות ובאו וראו את-כבודי : ושמתו
בהם אות ושלחתי מהם פלטים אל-הגוים תרשיש
פול ולוד משכי קשת תובל ויון האיים הרחקים
אשר לא-שמעו את-שמעי ולא-ראו את-כבודי
והגידו את-כבודי בגוים : והביאו את-כל-אחיכם ו
מכל-הגוים מנחהו ליהוה בסוסים וברכב ובצבים
ובפרדים ובפרפרות עליהר קדשי ירושלם אמר
יהוה כאשר יביאו בני ישראל את-המנחה בכלי
טהור בית יהוה : וגם-מהם אקח לכהנים ללוים

אמר

אמר

אמר יהוה : כי כאשר השמים החדשים והארץ
החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאס-יהוה
בן יעמד זרעכם ושמכם : והיה מדי-חדש בחדשו
ומדי שבת בשבתו יבוא כל-בשר להשתחות
לפני אמר יהוה : ויצאו וראו בפגרי האנשים
הפסעים כי תולעתם לא תמות ואשם לא
תכבה והיו דראון לכל-בשר :

וחרזים זה הפסוק כרו לסיים בכי טוב

והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא
כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה :

ואם הוא ראש חרש גם באחר כשבת אומרים גם כן פסוק ראשון

ופסוק אחרון מהפטרות ויאמר לו יהונתן

הפטרות לשבת וערב ראש חרש שמואל א' סימן ד'

ויאמר-לו יהונתן מחר חדש ונפקדת פי יפקד
מושבך : ושלשת תרד מאד ובאת אל-
המקום אשר-נסתרת שם ביום המעשה וישבת
אצל האבן האזול : ואני שלשת החצים צדה אורה
לשלחלי למטרה : והנה אשלח את-הנער לך
מצא את-החצים אם-אמר אמר לנער הנה החצים

ככך

ממך והנה קחנו וכאה כי שלום לך ואין דבר
 חי יהוה : ואספה אמר לעלם הנה החצים ממך
 והלאה לך כי שלחה יהוה : והדבר אשר דברנו
 אני ואתה הנה יהוה ביני ובינה ער-עולם : ויִסְתֵר
 דוד בשרה ויהי החדש וישב המלך על-הלחם
 לאכל : וישב המלך על-מושביו בפעם בפעם אל-
 מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנר מצד שאול
 ויפקד מקום דוד : ולא דבר שאול מאומה ביום
 ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי
 לא טהור : ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום
 דוד ויאמר שאול אל-יהונתן בנו מדוע לא בא
 בן-ישי גס-תמול גס-היום אל-הלחם : ויען יהונתן
 את-שאול נשאל נשאל דוד מעמדי ער-בית לחם :
 ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא
 צוהלי אחי ועתה אס-מצאתי חן בעיניך אמלטה
 נא ואראה את-אחי על-פני לא-בא אל-שלחן
 המלך : ויחרף שאול ביהונתן ויאמר לו כך
 נעות המרדות הוא ידעתי כי-בחר אתה לבך
 ישי לבשתך ולבשת ערות אמה : כי כל-הימים
 אשר

החיים

אשר בן-ישי חי על-האדמה לא תכון אתה
 ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בךמות
 הוא : ויען יהונתן את-שאול אביו ויאמר אליו
 למה יומת מה עשה : ויטל שאול את-החנית
 עליו להכתו וידע יהונתן כי-כלה היא מעם אביו
 להמית את-דוד : ויקם יהונתן מעם השלחן בהרי-
 אף ולא-אכל ביום-החדש השני לחם כי נעצב
 אר-דוד כי הכלמו אביו : ויהי בבקר ויצא יהונתן
 השדה למועד דוד ונער קטן עמו : ויאמר לנער
 רץ מצאנא את-החצים אשר אנכי מורה הנער
 רץ והוא ירה החצי להעברו : ויבא הנער עד-
 מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי
 הנער ויאמר הלא החצי ממך והלאה : ויקרא
 יהונתן אחרי הנער מהרה חששה אל-תעבד
 וילקט נער יהונתן את-החצי ויבא אל-אדניו :
 והנער לא-ידע מאומה אך יהונתן ודוד ידעו
 את-הדבר : ויתן יהונתן את-כליו אל-הנער אשר-
 לו ויאמר לו לך הביא העיר : הנער בא ודוד קם
 מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש
 פעמים

החיים

בַּעֲמִים וַיִּשְׁקֹוּ אִישׁ אֶת־רַעְיוֹנוֹ וַיִּבְכּוּ אִישׁ אֶת־
רַעְיוֹנוֹ עַד־דְּרוֹד הַגִּדִיל : וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָוִד לֵךְ
לְשֹׁלֹם אִשְׁרָךְ נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה
לֵאמֹר יְהוָה יְהוָה בֵּינוּ וּבֵינוֹךְ וּבֵין זָרְעֵנוּ וּבֵין
זָרְעֵךְ עַד־עוֹלָם :

קריאת מפטיר לשבת זכור

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה לְךָ עֲמֶלְךָ בְּדַרְךָ בְּצֵאתְךָ
מִמִּצְרַיִם : אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדַרְךָ וַיִּזְנֹב בְּךָ כָּל־הַנְּחֻשִׁים
אֲחֵרֶיךָ וְאֵתָהּ עִיף וַיִּגַע וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים :
וְהָיָה כִּהְנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ מִכָּל־אֵיבֶיךָ מִסָּבִיב
בְּאַרְצֵךְ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ
תִּמְחָה אֶת־זְכוֹר עֲמֶלְךָ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא
תִּשְׁכַּח :

הפטרת לשבת זכור שמואל א' סימן ט"ו

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שָׂאוּל אֲתִי שְׁלַח יְהוָה
לְמִשְׁחָךְ לְמֶלֶךְ עַל־עַמּוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל
וְעַתָּה שְׁמַע לְקוֹל דְּבַר יְהוָה :

כאן מתחילים האשכנזים

כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת פְּקֹדֵתִי אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה
עֲמֶלְךָ

עֲמֶלְךָ לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׂם לְךָ בְּדַרְךָ בְּעֲדֵיתִי
מִמִּצְרַיִם : עַתָּה לֵךְ וְהִכִּיתָה אֶת־עֲמֶלְךָ וְהִחַרְטַתָּם
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ וְלֹא תַחֲמַל עָלָיו וְהִמַּתָּה מֵאִישׁ
עַד־אִשָּׁה מֵעוֹלָל וְעַד־זָנוּךְ מִשׁוֹר וְעַד־שֶׁה מִגּוֹמֵל
וְעַד־חַמּוֹר : וַיִּשְׁמַע שָׂאוּל אֶת־הָעַם וַיִּפְקְדֵם
בְּטַלְאִים מֵאֲתָיִם אֶלֶף רֹגֵל וְעֵשֶׂת אלֶּפֶס אֶת־
אִישׁ יְהוּדָה : וַיָּבֹא שָׂאוּל עַד־עִיר עֲמֶלְךָ וַיַּרְבֵּ
בְּנַחַל : וַיֹּאמֶר שָׂאוּל אֶל־הַקִּינִי לֵכוּ סָרוּ רֵדוּ מִתּוֹךְ
עֲמֶלְךָ פֶּן־אֶסְפֵּךְ עִמּוֹ וְאֵתָהּ עֲשִׂיתָה חֶסֶד עִם־
כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֲלוֹתָם מִמִּצְרַיִם וַיִּסַּר קִינִי מִתּוֹךְ
עֲמֶלְךָ : וַיֵּךְ שָׂאוּל אֶת־עֲמֶלְךָ מִחוּלָה בַּיּוֹם הַשּׁוֹר
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מִצְרַיִם : וַיִּתְּפֵשׂ אֶת־אֹגַן מִקֶּדַּי עֲמֶלְךָ
חַי וְאֵת־כָּל־הָעַם הַחֹרִים לְפִי־חֶרֶב : וַיַּחֲמַל שָׂאוּל
וְהָעַם עַל־אֹגַן וְעַל־מִשְׁבַּח הַצֵּאֵן וְהַבֶּקֶר וְהַמִּשְׁנֵים
וְעַל־הַכְּרִים וְעַל־כָּל־הַטּוֹב וְלֹא אָבּוּ הַחֹרִימִם וְכָל־
הַמְּלָאכָה נִמְכְּזָה וְנִמְסָ אֵתָהּ הַחֹרִימוֹ : וַיְהִי דְבַר
יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל לֵאמֹר : נַחֲמֵתִי כִּי־הִמְלַכְתִּי אֶת־
שָׂאוּל לְמֶלֶךְ כִּי־שָׁב מֵאַחֲרָי וְאֵת־דְּבַרִי לֹא הִקִּים
וַיַּחַר לְשְׁמוּאֵל וַיִּזְעַק אֶל־יְהוָה כָּל־הַלַּיְלָה : וַיִּשְׁכַּם

שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר
 בא-שאול הפרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבר
 וירד הגלגל : ויבא שמואל אל-שאול ויאמר לו
 שאול ברוך אתה ליהוה הקימת את-דבר יהוה :
 ויאמר שמואל ומה קול-הצאן הזה באוני וקול
 הבקר אשר אנכי שמע : ויאמר שאול מעמלקי
 הביאום אשר חמל העם על-מיטב הצאן והבקר
 למען זבח ליהוה אלהיך ואת-היתר החרמנו :
 ויאמר שמואל אל-שאול הרף ואנידה לך את
 אשר דבר יהוה אלי הלילה ויאמרו לו דבר :
 ויאמר שמואל הלא אס-קטן אתה בעיניך ראש
 שבטי ישראל אתה ומשחך יהוה למלך על-
 ישראל : וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה
 את-החטאים את-עמלק ונלחמת בו עד-כלותם
 אתם : ורמה לא-שמעת בקול יהוה ותעט אל-
 השלל ותעש הרע בעיני יהוה : ויאמר שאול
 אל-שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלך בדרך
 אשר-שחנני יהוה ואביא ארז-אנג מלך עמלק
 ואת-עמלק החרמתי : ויקח העם מהשלל צאן
 ובקר

ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה אלהיך בגלגל :
 ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות וזבחים כשמע
 בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב
 אילים : כי חטאת-קסם מרי ואון ותרפים הפצר
 יען מאסת את-דבר יהוה ומאסף ממלך : ויאמר
 שאול אר-שמואל חטאתי כי-עברתי את-פי יהוה
 ואת-דבריך כי יראתי את-העם ואשמע בקולם :
 ועתה שא נא את-חטאתי ושוב עמי ואשתחוה
 ליהוה : ויאמר שמואל אל-שאול לא אשוב עמך
 כי מאסתה את-דבר יהוה ומאסף יהוה מהיות
 מלך ער-ישראל : ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף-
 מעילו ויקרע : ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את-
 ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעה הטוב
 ממך : וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי
 לא אדם הוא להנחם : ויאמר חטאתי עתה כפרני
 נא נגד-זקני עמי ונגד ישראל ושוב עמי
 והשתחית ליהוה אלהיך : וישב שמואל אחרי
 שאול וישתחו שאול ליהוה : ויאמר שמואל
 הנישו אלי את-אנג מלך עמלק וילך אליו אנג
 מערנת

מַעֲדַנְתָּ וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶכֶן סָר מִרְהוּמוֹת : וַיֹּאמֶר
שְׂמוּאֵל כִּי אֲשֶׁר שָׁלַח נָשִׁים חֲרִבָּה בְּיַד שָׂכַל
כְּנָשִׁים אִמָּה וַיִּשְׁקֶף שְׂמוּאֵל אֶת־אֲנֹכִי לִפְנֵי יְהוָה
בְּגִלְגָל : וַלֶךְ שְׂמוּאֵל הִרְמִתָּה וּשְׂאוּל עִלָּה אֵלַי
בֵּיתוֹ נִבְעַת שְׂאוּל :

קריאה מפטיר לשבת פרה

וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר : זֹאת
חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֵיהֶם פָּרָה אֲדָמָה
תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין־בָּהּ מוֹם אֲשֶׁר לֹא־עָלָה
עֲלֶיהָ עַל : וּנְתַתֶּם אֹתָהּ אֶל־אֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן
וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּשְׁחַט
אֹתָהּ לִפְנָיו : וְלָקַח אֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן מִדְּמָה
בַּאֲצַבְעוֹ וְהִזְוָה אֶל־נֹכַח פְּנֵי אֱהֹל־מוֹעֵד
מִדְּמָה שֶׁבַע פַּעֲמִים : וַיִּשְׂרַף אֶת־הַפָּרָה לְעֵינָיו
אֶת־עֹרָהּ וְאֶת־בִּשְׂרָהּ וְאֶת־דָּמָהּ עַל־פְּרֹשֶׁה
יִשְׂרָף : וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אֲרוֹז וְאֹזֹב וּשְׁנֵי
תוֹלַעַת וְהִשְׁלִיךְ אֶל־תוֹךְ שִׂרְפַת הַפָּרָה : וְכִבֵּס
בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרַחֵץ בִּשְׂרָוּ בְּמִים וְאַחֵר יָבֵא אֶל־

המחנה

הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד־הָעֶרֶב : וְהִשְׂרַף אֹתָהּ
יָכֶם בְּגָדָיו בְּמִים וְרַחֵץ בִּשְׂרָוּ בְּמִים וְטָמֵא
עַד־הָעֶרֶב : וְאַסֵּף אִישׁ טְהוֹר אֶת אֹפֶר הַפָּרָה
וְהֵנִיחַ מַחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמִקוֹם טְהוֹר וְהִיתָה
לְעֹדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמִי נִדְהָ
חַטָּאת הוּא : וְכִבֵּס הָאֵסֵף אֶת־אֹפֶר הַפָּרָה אֶת־
בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב וְהִיתָה לְבִנְיָ יִשְׂרָאֵל
וְלִגְר הַגֵּר בְּתוֹכֶם לַחֻקַּת עוֹלָם : הַנֹּגֵעַ בְּמַת
לְכָל־נֶפֶשׁ אָדָם וְטָמֵא שֶׁבַעַת יָמִים : הוּא
יִתְחַטֵּא־בּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
יִטְהַר וְאִם־לֹא יִתְחַטֵּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהַר : כָּל־הַנֹּגֵעַ בְּמַת בְּנֶפֶשׁ
הָאָדָם אֲשֶׁר־יָמוּת וְלֹא יִתְחַטֵּא אֶת־מִשְׁכַּן
יְהוָה טָמֵא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל
כִּי מִי נִדְהָ לֹא־זָרַק עָלָיו טָמֵא יְהִי עוֹד טָמֵאתוֹ
כּוֹ : זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי־יָמוּת בְּאֹהֶל כָּל־הַבָּא
אֶל־הָאֹהֶל וְכָל־אֲשֶׁר בְּאֹהֶל יִטָּמֵא שֶׁבַעַת יָמִים :
וְכָל כָּלִי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין־צִמִּיד פְּתִיל עָלָיו
טָמֵא הוּא : וְכָל אֲשֶׁר־יָנַע עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלָל

חרב

חרב או כמת או כעצם אדם או כקבר יטמא
שבעת ימים : ולקחו לטמא מעפר שרפת
החטאת ונתן עליו מים חיים אלכרי : ולקח
אזוב וטבל במים איש טהור והזה על-האהל
ועל-כל הכלים ועל-הנפשות אשר היו-שם
ועל-הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר :
והזה טהור על-הטמא ביום השלישי וביום
השביעי וחתאו ביום השביעי וכבס בגדיו
ורחץ במים וטהר בערב : ואיש אשר יטמא
ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך
הקהל כי את-מקדש יהוה טמא מי נדרה לא-
זרק עליו טמא הוא : והיתה להם לחקת
עולם ומזה מי-הנדרה יכבס בגדיו והנגע במי
הנדרה יטמא ער-הערב : וכל אשר יגע-בו
הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא ער-
הערב :

הפטרת לשבת פרה יחוקאל סימן ל"ז

ויהי דבר-יהוה אלי לאמר : בן-אדם בית ישראל
ישבים על-אדמתם ויטמאו אותה בדרךכם
ובעלילותם

ובעלילותם כטמאת הנדה היתה דרכם לפני :
ואשפך חמתי עליהם על-הדם אשר-שפכו על-
הארץ ובגלוליהם טמאוה : ואפיין אתם בגוים
ויזרו בארצות כדרךכם ובעלילותם שפטתים :
ויבוא אלהגוים אשר-באו שם ויחללו את-שם
קדשי באמר להם עסי-הוה אלה ומארצו יצאו :
ואחמל על-שם קדשי אשר חללוהו בית ישראל
בגוים אשר-באו שמה : לכן אמר לבית-ישראל
כה אמר אדני יהוה לא למענכם אני עשה בית
ישראל כי אסלשם-קדשי אשר חללתם בגוים
אשר-באתם שם : וקדשתי את-שמי הגדול המחלל
בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי-אני
יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בכס לעיניהם :
ולקחתי אתכם מן-הגוים וקבצתי אתכם מכל
הארצות והבאתי אתכם אל-אדמתכם : וזרקתי
עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם
ומכל-גלוליתכם אטהר אתכם : ונתתי לכם לב
חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי את-
לב האבן מבישרכם ונתתי לכם לב בשר : ואת-

רוחי

רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי תלכו
 ומשפטי תשמרו ועשיתם : וישבתם בארץ אשר
 נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי אחיה
 לכם לאלהים : והושעתי אתכם מכל טמאותיכם
 וקראתי אלהיכם וחרבתי אתו ולא אתו עליכם
 רעב : וחרבתי את פרי העץ ותנובת השרה
 למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים :
 וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא
 טובים ונקטתם בפניכם על עונותיכם ועל
 תועבותיכם : לא למענכם אני עשה נאם אדני
 יהוה יודע לכם בושו והכלמו מדרכיכם בית
 ישראל : כה אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם
 מכל עונותיכם והושבתי את הערים ונכננו
 החרבות : והארץ הנשמה תעבד תחת אשר
 היתה שממה לעיני בלעובר : ואמרו הארץ הלזו
 הנשמה היתה כנגד ערן והערים החרבות
 והנשמות והנהרסות בצורות ישבו : וידעו הגוים
 אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בנית
 הנהרסות נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי
 ועשיתי

ועשיתי :

כאן מסיימים הספרדים

כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל
 לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם : כצאן
 קדשים כצאן ירושלם כמועדיה כן תהיינה הערים
 החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה :

קריאת מפטיר לשבת החדש

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים
 לאמר : החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון
 הוא לכם לחדשי השנה : דברו אל כל עדת
 ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם
 איש שה לבית אבתו דבית : ואסימעט הבית
 מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו
 במכסת נפש איש לפי אכלו תכסו עליהשה :
 שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים
 ומן העזים תקחו : והיה לכם למשמרת עד ארבעה
 עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת
 ישראל בין הערבים : ולקחו מן הדם ונתנו על
 שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים אשר

יאכלו

ויקרא יח 18

יאכלו אתו בהם : ואכלו את־הבשר בלילה הזה
צלי־אש ומצות על־מררים יאכלהו : אל־תאכלו
ממנו נא ובשל מבשל במים כי אס־צלי־אש ראשו
על־ברעיו ועל־קרבו : ולא־תותירו ממנו עד
בקר והגתר ממנו עד־בקר באש תשרפו : וככה
תאכלו אתו מתגיכם חגרים נעליכם ברגליכם
ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא
ליהוה : ועברתי בארץ־מצרים בלילה הזה והכיתי
כל־בכור בארץ מצרים מאדם ועד־בהמה ובכל־
אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה : והיה
הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי
את־הדם ופסחתי עליכם ולא־יהיה בכם נגף
למשחית בחפתי בארץ מצרים : והיה היום הזה
לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדורתכם
חקת עולם תחנהו : שבעת ימים מצות תאכלו
אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתים כי ו
כל־אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום
הראשון עד־יום השביעי : וביום הראשון מקרא־
קדש וביום השביעי מקרא־קדש יהיה לכם כל־

מלאכה

מלאכה לא־יעשה בהם אך אשר יאכל לכל־
נפש הוא לבדו יעשה לכם : ושמרתם את־
המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את־
צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את־היום
הזה לדורתכם חקת עולם : בראשון בארבעה
עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחר
ועשרים לחדש בערב : שבעת ימים שאר לא
ימצא בבתיכם כי ו כל־אכל מחמצת ונכרתה
הנפש ההיא מעדת ישראל בנר ובאורח הארץ :
כל־מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו
מצות :

הפטרת לשבת החדש יחזקאל סימן ס"ה

כל העם הארץ יהיו אל־התרומה הזאת לנשיא
בישראל : ועל הנשיא יהיה העולות והמנחה
והנסך בחגים ובחדשים ובשבתות בכל־מועד
בית ישראל הוא יעשה את־החטאת ואת־המנחה
ואת־העולה ואת־השלמים לכפר בעד בית
ישראל :

כאן מתחילין הספרים והאיטאלייאני

כֹּדֵאמֹר אֲדַנִּי יְהוָה בְּרֵאשׁוֹן בְּאַחַד לַחֲדָשׁ תִּקַּח
 פֶּרֶבֶן בֶּקֶר תְּמִים וְחִטָּאת אֶת־הַמִּקְדָּשׁ : וּלְקַח
 הַכֹּהֵן מִדָּם הַחִטָּאת וְנָתַן אֶל־מִזְבֹּחַת הַבַּיִת וְאֵל־
 אַרְבַּע פָּנוֹת הָעֹזֶרֶה לְמִזְבֵּחַ וְעַל־מִזְבֹּחַת שֶׁעַר
 הַחֹצֵר הַפְּנִימִית : וְכֵן תַּעֲשֶׂה בִשְׁבַעַת בְּחֹדֶשׁ
 מֵאִישׁ שָׁנָה וּמִפְתֵּי וּכְפָרְתֶם אֶת־הַבַּיִת : בְּרֵאשׁוֹן
 בְּאַרְבַּעַת עֶשְׂרֵי יוֹם לַחֲדָשׁ יִהְיֶה לָכֶם הַפֶּסַח הַגֹּ^{וֹ}
 שְׁבַעַת יָמִים מִצֹּת יֹאכַל : וְעִשָּׂה הַנְּשִׂיא בְיָוִם
 הַהוּא בְּעָרֹו וּבְעַד כָּל־עַם הָאָרֶץ פֶּר חִטָּאת :
 וּשְׁבַעַת יְמֵי־הַחֹג יַעֲשֶׂה עוֹלָה לַיהוָה שְׁבַעַת פְּרִים
 וּשְׁבַעַת אֵילִים תְּמִימִם לְיוֹם שְׁבַעַת הַיָּמִים וְחִטָּאת
 שְׁעִיר עִזִּים לְיוֹם : וּמִנְחָה אֵיפָה לֶפֶר וְאֵיפָה לֵאֵיל
 יַעֲשֶׂה וּשְׁמֵן הֵינן לֵאֵיפָה : בִּשְׁבִיעֵי בַחֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵי
 יוֹם לַחֲדָשׁ בַּחֹג יַעֲשֶׂה כְּאֵלֶּה שְׁבַעַת הַיָּמִים
 כַּחֲטָאת כַּעֲלָה וּכְמִנְחָה וּכְשֶׁמֶן : כֹּדֵאמֹר אֲדַנִּי
 יְהוָה שֶׁעַר הַחֹצֵר הַפְּנִימִית הַפְּנִיָה קָדִים יִהְיֶה
 סָגוֹר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת יִפְתַּח וּבְיוֹם
 הַחֲדָשׁ יִפְתַּח : וּבֹא הַנְּשִׂיא דְרָךְ אֹולָם הַשֶּׁעַר
 מֵחוּץ וְעַמֵּד עַל־מִזְבֹּחַת הַשֶּׁעַר וְעָשׂוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־
 עוֹלָתוֹ

עוֹלָתוֹ וְאֶת־שְׁלָמָיו וְהִשְׁתַּחֲוֶה עַל־מִפְתַּן הַשֶּׁעַר
 וַיֵּצֵא וְהַשֶּׁעַר לֹא יִסְגֹר עַד־הָעֶרֶב : וְהִשְׁתַּחֲוֶה עַם־
 הָאָרֶץ פֶּתַח הַשֶּׁעַר הַהוּא בִּשְׁבַתוֹת וּבְחֲדָשִׁים
 לִפְנֵי יְהוָה : וְהָעֹלָה אִשְׂרֵי־קֶרֶב הַנְּשִׂיא לַיהוָה
 בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שֵׁשֶׁה כִּבְשִׁים תְּמִימִם וְאֵיל תְּמִים :
 וּמִנְחָה אֵיפָה לֵאֵיל וּלְכִבְשִׁים מִנְחָה מֵתַת יָדוֹ וּשְׁמֵן
 הֵינן לֵאֵיפָה : וּבְיוֹם הַחֲדָשׁ פֶּר בֶּן־בֶּקֶר תְּמִימִם
 וּשְׁשֶׁת כִּבְשִׁים וְאֵיל תְּמִימִם יִהְיוּ : וְאֵיפָה לֶפֶר
 וְאֵיפָה לֵאֵיל יַעֲשֶׂה מִנְחָה וּלְכִבְשִׁים כְּאִשְׂרֵי תְּשִׁיג
 יָדוֹ וּשְׁמֵן הֵינן לֵאֵיפָה : וּכְבֹוא הַנְּשִׂיא דְרָךְ אֹולָם
 הַשֶּׁעַר יָבֹוא וּבְדַרְכּוֹ יֵצֵא : וּכְבֹוא עַם־הָאָרֶץ לִפְנֵי
 יְהוָה בְּמוֹעֲדִים הַבֹּא דְרָךְ שֶׁעַר צָפוֹן לַהֲשַׁתַּחֲוֹת
 יֵצֵא דְרָךְ־שֶׁעַר נֹגֵב וְהַבֹּא דְרָךְ־שֶׁעַר נֹגֵב יֵצֵא
 דְרָךְ־שֶׁעַר צָפוֹנָה לֹא יִשׁוּב דְרָךְ הַשֶּׁעַר אִשְׂרֵי
 בֹא בֹו כִּי נִכְחוּ יֵצְאוּ : וְהַנְּשִׂיא בְּתוֹכֶם בְּבֹואם
 יָבֹוא וּבַצֵּאתֶם יֵצְאוּ : וּבְחֲנֻמִּים וּבְמוֹעֲדִים תִּהְיֶה
 הַמִּנְחָה אֵיפָה לֶפֶר וְאֵיפָה לֵאֵיל וּלְכִבְשִׁים מֵתַת
 יָדוֹ וּשְׁמֵן הֵינן לֵאֵיפָה : וְכִי־יַעֲשֶׂה הַנְּשִׂיא נֹדְבָה
 עוֹלָה אֹוד־שְׁלָמִים נֹדְבָה לַיהוָה וּפִתַח לוֹ אֶת־
 הַשֶּׁעַר

הישער הפנה קדים ועשה את-עלתו ואת-שלמיו
כאשר יעשה ביום השבת ויצא וסגר את-השער
אחרי צאתו : וכבש בך-שנתו תמים תעשה עולה
ליום ליהודה בבקר בבקר תעשה אתו : ומנחה
תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושמן
שלישית ההין לרס את-הסלת מנחה ליהודה חקות
עולם תמיד : ועשו את-הכבש ואת-המנחה ואת-
השמן בבקר בבקר עולת תמיד :

עשר פ

כאן מסיימן הספרדים ויש מוסיפין

כזה אמר אדני יהוה כיהן הנשיא מתנה לאיש
מבניו נחלתו היא לבניו תהיה אחוזתם היא בנחלה :
וכיהן מתנה מנחלתו לאחד מעבדיו והיתה לו
עד-שנת הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו בניו
להם תהיה : ולא יקח הנשיא מנחלת העם
להזנתם מאחוזתם מאחוזתו ינחיל את-בניו למען
אשר לא יפצו עמי איש מאחוזתו :

הפסרת שבת הנדול מלאכי סימן ג

וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם בימי
עולם וכשנים קדמניות : וקרבתו
אליכם

אליכם למישפט והייתי עד ממהר במכשפים
ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקי שכר-שכיר
אלמנה ויתום ומטיגור ולא יראוני אמר יהוה
צבאות : כי אני יהוה לא שנית ואתם בני-יעקב
לא כליתם : למימי אבותיכם סרתם מחקי ורא
שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה
צבאות ואמרתם במה נשוב : היקבע אדם
אלהים כי אתם קבעים אתי ואמרתם במה
קבענוך המעשר והתרומה : במארה אתם נארים
ואתי אתם קבעים חגוי כלו : הביאו את-כל-
המעשר אל-בית האוצר והי טרף בביתי ובחגוני
נא בזאת אמר יהוה צבאות אם-לא אפתח לכם
את ארבת השמים והריקתי לכם ברכה עד-בלי-
די : וגערתו לכם באכל ולא ישחית לכם את-פרי
האדמה ולא-תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה
צבאות : ואשרו אתכם פל-הגוים כיתהו אתם
ארץ חפץ אמר יהוה צבאות : חזקו עלי דבריכם
אמר יהוה ואמרתם מה-נדברנו עליך : אמרתם
שוא עבד אלהים ומה-בצע כי שמרנו משמרתו

וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות : ועתה
 אנחנו מאשרים זדים נסנכנו עשי רשעה גם
 בחנו אלהים וימלטו : אז נדברו יראי יהוה איש
 אל רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון
 לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו : והיו לי אמר
 יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי
 עליהם כאשר יחמר איש על בנו העבד אתו :
 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים
 לאשר לא עבדו : כיהנה היום בא בער בתגור
 והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש ולהט אתם
 היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם
 שרש וענף : וזרחתם לכם יראי שמי שמש צדקה
 ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק :
 ועסותם רשעים כיהיו אפר תחת רגליכם
 ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות : זכרו
 תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחרב על-
 כל ישראל חקים ומשפטים : הנה אנכי שלח לכם
 את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול
 והנורא : והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על-
 אבות

אבותם פן אבוא והפיתו את הארץ חרם :

וכופלים זה הפסוק כרו לסיים ברבר טוב

הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא
 יום יהוה הגדול והנורא :

קריאת מפטיר ליום ב' של פסח

ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח
 ליהוה : ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג
 שבעת ימים מצות יאכל : ביום הראשון
 מקרא קדש ברמלאכת עבודה לא תעשו :
 והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני בכר שנים
 ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימם יהיו
 לכם : ומנחתם סלת בלולה בשמן שרשה עשרנים
 לפר ושני עשרנים לאיל תעשו : עשרון עשרון
 תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים : ושעיר
 חטאת אחד לכפר עליכם : מלבד עלת הבקר
 אשר לעלת התמיד תעשו את אלה : כאלה
 תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריחניח
 ליהוה על עולת התמיד יעשה ונסכו : וביום
 השביעי מקרא קדש יהיה לכם ברמלאכת עבודה

לא תעשו :

הפטרות יום שני של פסח מלכים ב' סימן כ"ג

וישלח המלך ואספו אליו כל זקני יהודה וירושלם : ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל יושבי ירושלים אתו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה : ויעמד המלך על העמוד ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמר מצותיו ואת ערותיו ואת חקתיו בכל לב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת הפתכים ער הספר הזה ויעמד כל העם בברית :

כאן מתחילים קצת קהלות

ויצו המלך את חלקי יהוה הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכר יהוה את כל הכלים העשויים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון ונשא את עפרם בית אל : והשבית את הכפרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בבמות

בערי

ער

בערי יהודה ומסבי ירושלם ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים : ויצא אתה אשרה מבית יהוה מחוץ לירושלם אל נחל קדרון וישוף אתה בנחל קדרון וידק דעפר וישלך את עפרה על קבר בני העם : ויתן את בתי הקרשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגת שם בתים לאשרה : ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא ארתי הבמות אשר קטרוי שמה הכהנים מונבע ערבאר שבע ונתן אתי במות השערים אשר פתח שער יהושע שר העיר אשר ער שמאול איש בשער העיר : אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם :

ומרגלים ואומרים אלו הפסוקים שם באותו סימן אחר י"א פסוקים

ומכאן מתחילים האיטאליאני

ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזה : כי לא נעשה בפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה : כי

אם

אִם־בְּשִׁמְנֵה עֲשֶׂה שְׁנֵה לְמֶלֶךְ יֵאֱשִׁיחוּ נַעֲשֶׂה
הַפֶּסַח הַזֶּה לִיהוֹה בִּירוּשָׁלַם : וְגַם אֶת־הָאֲבוֹת
וְאֶת־הַיְדַעְנִים וְאֶת־הַתַּרְפִּים וְאֶת־הַגִּלְלִים וְאֶת
כָּל־הַשְּׂקָצִים אֲשֶׁר נִרְאוּ בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם
בְּעַר יֵאֱשִׁיחוּ לְמַעַן הַקִּים אֶת־דְּבַר הַתּוֹרָה
הַכְּתוּבִים עַל־הַסֵּפֶר אֲשֶׁר מֵצָא חֲלֻקִיהוּ הַכֹּהֵן
בֵּית יְהוֹה : וְכִמְהוּ לֹא־הִיָּה לְפָנָיו מֶלֶךְ אֲשֶׁר־שָׁב
אֶל־יְהוֹה בְּכָל־לִבּוֹ וּבְכָל־נַפְשׁוֹ וּבְכָל־מְאֹדוֹ כְּכֹל
תּוֹרַת מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו לֹא־קָם כְּמָהוּ :

והאיטאליאני מוסיפים

אָךְ לֹא־שָׁב יְהוֹה מִחֶרוֹן אַפּוֹ הַגָּדוֹל אֲשֶׁר־חָרָה
אֶפְסוֹ בִּיהוּדָה עַל כָּל־הַכַּעֲסִים אֲשֶׁר הִכְעִיסוּ מִנְּשָׂה :
וַיֹּאמֶר יְהוֹה גַּם אֶת־יְהוּדָה אֲסִיר מֵעַל פָּנָי כַּאֲשֶׁר
הִסְרֵתִי אֶת־יִשְׂרָאֵל וּמֵאַסְתִּי אֶת־הָעִיר הַזֹּאת
אֲשֶׁר־בְּחַרְתִּי אֶת־יְרוּשָׁלַם וְאֶת־הַבַּיִת אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי
יְהִי שְׁמִי שָׁם : וְיִתֵּר דְּבַר יֵאֱשִׁיחוּ וְכֹל־אֲשֶׁר
עָשָׂה הַלֵּאֱהִים כְּתוּבִים עַל־הַסֵּפֶר דְּבַר יְהוֹה הַיּוֹמִים
לְמַלְכֵי יְהוּדָה : בְּיָמָיו עָלָה פְּרַעְיָה נְכֵה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם
עַל־מֶלֶךְ אֲשׁוּר עַד־נִהַר פְּרָת וַיִּלֶךְ הַמֶּלֶךְ יֵאֱשִׁיחוּ
לְקִרְאָתוֹ

לְקִרְאָתוֹ וַיִּמִּיתָהוּ בַמַּגֵּדוֹ כִּרְאָתוֹ אֹתוֹ : וַיִּרְכִּיבֵהוּ
עַבְדּוֹ מֵת מִמַּגֵּדוֹ וַיְבֹאֵהוּ יְרוּשָׁלַם וַיִּקְבְּרֵהוּ
בְּקִבְרָתוֹ וַיִּקַּח עִם־הָאָרֶץ אֶת־יְהוֹאָחָז בֶּן־יֵאֱשִׁיחוּ
וַיִּמְשְׁחוּ אֹתוֹ וַיִּמְלִיכוּ אֹתוֹ תַּחַת אָבִיו :

קריאת מפטיר לשהרית יום כפור

וּבַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יְהִי
לְכֶם וְעַנִּיתֶם אֶת־נַפְשֵׁיכֶם כָּל־מְלֹאכָה לֹא־תַעֲשׂוּ :
וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֵה לִיהוֹה רֵיחַ נִיחַח פֶּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד
אֵיל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַע־הַתְּמִימִים יְהִי
לְכֶם : וּמִנְחַתֶּם סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵנִים
לֶפֶר שְׁנֵי עֶשְׂרֵנִים לֵאֵיל הָאֶחָד : עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן
לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים : וּשְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
חֲטָאת מְלֶכֶד חֲטָאת הַכֹּפְרִים וְעֹלֹת הַתָּמִיד
וּמִנְחַתֶּם וְנִסְכֵיהֶם :

הפטרת שחרית יום כפור ישעיה סימן נ"ז

וְאָמַר סְלוּסְלוּ פְּנוּדְרָה הַרִימוּ מִכְּשׁוֹל מִדְּרָה
עַמִּי : כִּי כֹה אָמַר רַם וְגִשָׁא שִׁכּוֹן עַד
וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ אֲשִׁכּוֹן וְאֶת־דָּבָא וְשִׁפְלָא
רוּחַ לְהַחְיֹת רוּחַ שְׁפָלִים וְלַהַחְיֹת לֵב נִדְבָאִים :
כ

כי לא רעולם אריב ולא לנצח אקצוף בירוח
 מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי : בעון בצעו
 קצפתי ואכהו הסתר ואקצף וילך שובב בדרך
 לבו : דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו ואשלם נחמים
 לו ולאבליו : בורא נוב שפתים שלום ושלום
 לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו : והרשעים
 כים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש
 וטיט : אין שלום אמר אלהי לרשעים : קרא בגרון
 ארתחשף בשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם
 ולבית יעקב חטאתם : ואותי יום יום ירשון ודעת
 דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו
 לא עזב ישאלוני משפטי צדק קרבת אלהים
 יחפצון : למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא
 תדע הן ביום צמכם תמצאו חפץ וכל עצביכם
 תנגשו : הן לריב ומצה תצומו ולהפות באגרף
 רשע לאתצומו ביום להשמיע במרום קולכם :
 הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו
 הלכה באגמון ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא
 צום ויום רצון ליהוה : הלא זה צום אבחרהו

פתח

פתח חרצבות רשע החר אנדות מוטה ושלח
 רצוצים חפשים וכלמוטה תנתקו : הלא פרס
 לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כיתראה
 ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם : אז יבקע
 בשחר אורך וארכתך מהרה תצמח והלך לפניך
 צדקה כבוד יהוה יאספה : אז תקרא ויהוה יענה
 תשוע ויאמר הנני אסתיר מתוכך מוטה שלח
 אצבע ודבראון : ותפק לרעב נפשך ונפש נענה
 תשובע ורח בחשך אורך ואפלתך כצהרים :
 ונחך יהוה תמיד והשובע כצחצחות נפשך
 ועצמתך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים
 אשר לא יכזבו מימיו : ובנו ממה חרבות עולם
 מוסרי דור ודור תקומם וקרא לה גדר פרץ
 משוכב נתיבות לשבת : אסתשיב משבת רגלך
 עשורת חפצה ביום קדשי וקראת לשבת ענג
 לקדוש יהוה מכבד וכבודתו מעשורת דרכיך
 סמצוא חפצה ודבר דבר : אז התענג עלי יהוה
 והרבתך על כמותי ארץ והאכלתך נחלת
 יעקב אביך כי פי יהוה דבר :

והאימאלייאני

הפטרת שחרית ומנחה של כפור

והאיטאליאני מרלגים ואומרים אלו ב"פ בסוף סימן נ"ט

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה :
ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר
עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך
ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה
ועד עולם :

הפטרת מנחת יום כפור יונה סימן א'

והאיטאליאני מתחילין מזה הפסוק שבסוף עובדיה

ועלו מושיעים בהר ציון לשפט אתהר עשו
והיתה ליהוה המלוכה :

כאן מתחילים הספרדים והאשכנזים

ויהי דברי יהוה אלי יונה בן אמתי לאמר : קום
לך אל נינוה העיר הגדלה וקרא עליה כי
עלתה רעתם לפני : ויקם יונה לברח תרשישה
מלפני יהוה וירד יפו וימצא אניה באה תרשיש
ויתן שכרה וירד בה לבוא עמהם תרשישה מלפני
יהוה : ויהוה הטיל רוח גדולה אליהם ויהי סער
גדול ביים והאניה חשכה להשכר : ויראו המלחים
ויעקו איש אל אדהו ויטילו את הכלים אשר

באניה

הפטרת מנחה של כפור

עו

באניה אליהם להקל מעליהם ויונה ירד אל
ירכתי הספינה וישכב וירדם : ויקרב אליו רב
החבל ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא אל
אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו ולא נאבד :
ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפירה גורלות ונדעה
בשלמי הרעה הזאת לנו ויפילו גורלות ויפל
הגורל ער יונה : ויאמרו אליו הנידה נא לנו באשר
למי הרעה הזאת לנו מהמלאכתך ומאין תבוא
מה ארצה ואימזה עם אתה : ויאמר אלהם עברי
אנכי ואתי יהוה אלהי השמים אני ירא אשר
עשה אתהים ואתי היבשה : ויראו האנשים
יראה גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית כי
ידעו האנשים כי מלפני יהוה הוא ברח כי הניד
להם : ויאמרו אליו מה נעשת לך וישתק הים
מעלינו כי הים הוקף וסער : ויאמר אליהם שאוני
והטילני אל הים וישתק הים מעליכם כי יודע
אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם : ויחתרו
האנשים להשיב אל היבשה ולא יכלו כי הים
הוקף וסער עליהם : ויקראו אל יהוה ויאמרו

אנה

ויקרא כ 20

אנה יהוה אלנא נאבדה בנפש האיש הזה ואל-
התן עלינו דם נקיא כִּי־אתה יהוה כאשר חפצת
עשית : וישאו את־יונה ויטרוו אלהים ויעמד
הים מזעפו : ויידאו האנשים יראה גדולה את
יהוה ויזכרו־זבח ליהוה וידרו נדרים : וימן יהוה
דג גדול לבלע את־יונה ויהי יונה במעי הדג
שלושה ימים ושלושה לילות : ויתפלל יונה אר-
יהוה אלהיו במעי הדגה : ויאמר קראתי מצרה
לי אלהי־הוה ויענני מבטן שאול שועתי שמעת
קולי : ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יסכבני
כר־משבריה וגליה עלי עברו : ואני אמרתי נגרשתי
מנגר ענייה אך אוסיף להביט אלהיכל קדשה :
אפפוני מים עד־נפש תהום יסכבני סוף חבוש
לראשי : לקצבי הרים ירדתי הארץ ברחיה בעדי
לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי : בהתעטף
עלי נפשי את־יהוה זכרתי ותבוא אליה תפילתי
אלהיכל קדשה : משמרים הבלי־שוא חסדם
יעזבו : ואני בקול תודח אזכחה־לך אשר נדרתי
אשלמה ישועתה ליהוה : ויאמר יהוה לדג ויקא

ללכת

את־יונה אלהי־בשה : ויהי דברי־הוה אל־יונה
שנית לאמר : קום לך אל־נינוה העיר הגדולה
וקרא אליה את־הקריאה אשר אנכי דבר אליך :
ויקם יונה ויך אל־נינוה כדבר יהוה ונינוה היתה
עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים : ויחל
יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר
עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת : ויאמינו אנשי
נינוה באלהים ויקראו־צום וילבשו שקים מגדולם
ועד־קטנם : וינע הדבר אל־מלך נינוה ויקם מכסאו
ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב עד־האפר :
ויזעק ויאמר בנינוה מטעם המלך וגדליו לאמר
האדם והבהמה הבקר והצאן אר־יטעמו מאומה
אל־ירעו ומים אר־ישתו : ויתכסו שקים האדם
והבהמה ויקראו אל־אלהים בחזקה וישבו איש
מדרכו הרעה ומן־החמס אשר בכפיהם : מי־יודע
ישוב ונחם האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד :
וירא האלהים את־מעשיהם כִּי־שבו מדרכם הרעה
וינחם האלהים על־הרעה אשר־דבר לעשות
להם ולא עשה : וירע אל־יונה רעה גדולה ויחר

לו : ויתפלל אליהו ויאמר אנה יהוה הלוואזה
 דברי ערהיותי על-אדמתי על-כן קדמתי לברח
 תרשישה כי ידעתי כי אתה אל-חנן ורחום ארך
 אפים ורחימך ונחם עליהרעה : ועתה יהוה קח
 נא את-נפשי ממני כי טוב מותי מחיי : ויאמר
 יהוה החיטב חרה לך : ויצא יונה מן-העיר וישב
 מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל
 עד אשר יראה מה-יהיה בעיר : וימן יהוה-אלהים
 קיקיון ועל מעל ליונה להיות צל על-ראשו
 להציל לו מרעתו וישמח יונה על-הקיקיון שמחה
 גדולה : וימן האלהים תולעת בעלות השחר
 למחרת ותך את-הקיקיון וייבש : והי כורח
 השמש וימן אלהים רוח קדים חרישית ותך
 השמש על-ראש יונה ויתערה וישאל את-נפשו
 למות ויאמר טוב מותי מחיי : ויאמר אלהים אל-
 יונה החיטב חרה-לך על-הקיקיון ויאמר חיטב
 חרה-לי עד-מות : ויאמר יהוה אתה חסד על-
 הקיקיון אשר לא-עמלת בו ולא גדלתו שבך
 לילה היה ובן-לילה אבד : ואני לא אחוס על-

נינה

נינוה העיר הגדולה אשר ישבה הרבה משמים
 עשרה רבו אדם אשר לא-ידע בין ימינו לשמאלו
 ובהמה רבה :

ואומרים אלו ג' פסוקים שבסוף מיכה

מיאל כמוך נשא עון ועבר על-פשע לשארית
 נחלתו לא-יהחזיק לעד אפו כי-חפץ חסד הוא :
 ישוב ירחמנו יכבש עונותינו ותשליך במצלות
 ים כל-חטאתם : תתן אמת ליעקב חסד לאברהם
 אשר-נשבעת לאבתנו מימי קדם :

קריאת מנפטר ליום א' וב' של סוכות

ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא-קדש
 יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו וחגתם
 חג ליהוה שבעת ימים : והקרבתם עלה אשרה
 ריח ניחח ליהוה פרים בני-בקר שלשה עשר
 אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימים
 יהיו : ומנחתם סלת בקולה בשמן שלשה עשר-גנים
 לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשר-גנים
 לאיל האחד לשני האילים : ועשרון עשרון לכבש
 האחד לארבעה עשר כבשים : ושעיר-עזים אחד

חטאת

חטאת מלכד עלת התמיד מנחתה ונסכה :

הפטרת יום ראשון של סוכות זכריה סימן י"ד

הנה יום בא ליהודה וחלק שללך בקרבך :

ואספתי את כל הגוים ואת ירושלם

למלחמה ונלכדה העיר ונשפו הבתים והנשים

ותשללה ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא

יכרת מן העיר : ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם

ביום הלחמו ביום קרב : ועמדו רגליו ביום ההוא

על הר הזיתים אשר על פני ירושלם מקדם ונבקע

הר הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא גדולה מאד

ומש חצי ההר צפונה וחציו נגבה : ונסתם גיא

הרי כי יגיע גיהרם ארצו ונסתם באשר נסתם

מפני הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובא יהוה

אלהי כל קדשים עמך : והיה ביום ההוא לא

יהיה אור יקרות יקפאון : והיה יום אחד הוא יודע

ליהוה לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה

אור : והיה ביום ההוא יצאו מיסתיים מירושלם

חצים ארתיים הקדמוני וחצים אלהים האחרון

בקין ובחרף יהיה : והיה יהוה למלך על כל

הארץ

הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד :

יסוב כל הארץ כערבה מנבע לרמון נגב ירושלם

וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עד מקום

שער הראשון עד שער הפנים ומגדל חננאל עד

יבני המלך : וישבו בה וחרם לא יהיה עוד וישבה

ירושלם לבטח : וזאת תהיה המגפה אשר ינף

יהוה את כל העמים אשר צבאו על ירושלם המקו

בשרו והוא עמד על רגליו ועיניו תמקנה בחריהן

ולשונו תמק בפיהם : והיה ביום ההוא תהיה

מהומת יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו

ועלתה ידו על יד רעהו : וגם יהודה תלחם

בירושלם ואסף חיל כל הגוים סביב זהב וכסף

וכגדים לרב מאד : וכך תהיה מגפת הסוס הפרד

הגמר והחמור וכל הבהמה אשר יהיה במחנות

החמה כמגפה הזאת : והיה כל הנותר מכל

הגוים הבאים על ירושלם ועלו מדי שנה בשנה

להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את חג

הסכות : והיה אשר לא יעלה מאת משפחות

הארץ אל ירושלם להשתחות למלך יהוה צבאות

ולא

ו יצו

ולא עליהם יהיה הגשם : ואם משפחת מצרים
לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה
אשר ינגף יהוה ארצהגוים אשר לא יעלו לחג
אתיחג הסכות : זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת
כלהגוים אשר לא יעלו לחג אתיחג הסכות :
ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש ליהוה
והיה הסירות בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח :
והיה כל סיר בירושלם וביהודה קדש ליהוה
צבאות ובאו כל הזבחים ולקחו מהם ובשלו
בהם ולא יהיה כנעני עוד בבית יהוה צבאות
ביום ההוא :

הפטרת יום שני של סכות מלכים א' סימן ד'

והיא הפטרת פקודי כמנהג האשכנזים ומתחילים בכאן

וְתִשְׁרַם כָּל־הַמֶּלֶכָה אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת־
קִדְשֵׁי דָוִד אָבִיו אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־
הַכֶּלִים נָתַן בְּאֵצְרוֹת בֵּית יְהוָה : אִזְּיָקְהָל שְׁלֹמֹה
אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־פְּלִדְרָאִשִׁי הַמַּטּוֹרֶת נְשִׂיאֵי
הָאֹבֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה יְרוּשָׁלַם
להעלות

להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא
ציון :

כאן מתחילים הספרדים

וַיִּקְהָלוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בִּירַח
הַאֲתָנִים בַּחֹג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי : וַיָּבֹאוּ כָל־
זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־הָאָרוֹן : וַיַּעֲלוּ
אֶת־אָרוֹן יְהוָה וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־כָּל־כְּלֵי
הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בְּאֹהֶל וַיַּעֲלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם :
וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל־עַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל הַנוֹעְדִים עָלָיו
אָתוּ לִפְנֵי הָאָרוֹן מִזִּבְחִים צֹאן וּבָקָר אֲשֶׁר לֹא־
יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנוּ מֵרֵב : וַיָּבִיאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־אָרוֹן
בְּרִית־יְהוָה אֶל־מְקוֹמוֹ אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת אֶל־קֹדֶשׁ
הַקְּדָשִׁים אֶרֶץ־תַּחַת כְּנָפֵי הַכְּרוּבִים : כִּי הַכְּרוּבִים
פָּרְשִׁים כְּנָפִים אֶל־מְקוֹם הָאָרוֹן וַיִּסְבּוּ הַכְּרוּבִים
עַל־הָאָרוֹן וְעַל־בְּדָיו מִלְמַעְלָה : וַיֹּארכּוּ הַבְּדִים
וַיִּרְאוּ רֵאשֵׁי הַבְּדִים מִן־הַקֹּדֶשׁ עַל־פְּנֵי הַדְּבִיר
וְלֹא יִרְאוּ הַחוּצָה וַיְהִיו שֵׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה : אִין
בְּאָרוֹן לֶקַח שְׁנֵי לַחֹת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר הֵנִחַ שֵׁם
מִשֶׁה בְּחֶרֶב אֲשֶׁר פָּרַת יְהוָה עַם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

בצאתם מארץ מצרים : ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והענין מרא את בית יהודה : ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענין כימלא כבוד יהוה את בית יהוה : אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל : בנה בניתי בית זבל לך מכון לשבתך עלמים : ויסב המלך את פניו ויברך את כדקהל ישראל וכלקהל ישראל עמד : ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידו מלא לאמר :

כאן מסיימים האיטאליאני

מדהיום אשר הוצאתי את עמי את ישראל ממצרים לאבחרתי בעיר מפל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל : ויהי עסלכב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל : ויאמר יהוה אל דוד אבי יען אשר היה עסלכבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עסלכבך : רק אתה לא תבנה הבית כי אסבנה הוצא מחלציה הואיבנה הבית לשמי : ויקם יהוה את דברו אשר דבר

ואקם

ואקם תחת דוד אבי ואשב : עלכפא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל : ואשם שם מקום לארון אשר שם ברית יהוה אשר פרת עסאבלתנו בהוציא אתם מארץ מצרים :

לפסח ולסוכות

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום (השבת הזה : ועל יום)

לפסח חג המצות

לסוכות חג הסוכות

הזה : ועל יום טוב מקרא קדש הזה : שנתת לנו יהוה אלהינו (לקדושה ולמנוחה) לששון ולשמחה לכבוד ולתפארת : על הכל יהוה אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך בפני כל חי תמיד לעולם ועד : ברוך אתה יהוה מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים :

ליום הכפורים

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום (השבת הזה ועל יום) הכפורים הזה שנתת לנו

לנו

ברכות ההפטרות

לנו יהוה אלהינו (לקדושה ולמנוחה) למחילה
ולסליחה ולכפרה לכבוד ולתפארת • על הכל
יהוה אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך
יתברך שמה בפי כל חי תמיד לעולם ועד •
ודברך מלכנו אמת וקיים לעד • ברוך אתה
יהוה מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו
ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה מלך
על כל הארץ מקדש (השבת ו) ישראל ויום
הכפורים :

ת"ו ש"ל ב"ע

